

VOLGNUMMER
101 - 2014

DATUM
19-09-2014

TEAM
Raadsgriffie

CORRESPONDENTIENUMMER
2014 - 35674

BIJLAGEN
1

RAADSCOMMISSIE
-

ONDERWERP RAADSNOTA
Notulen van 16 september 2014.

STELLER
E. Willems/4072
Eric.Willems@maastricht.nl

AAN DE GEMEENTERAAD,

Hierbij bieden wij U ter vaststelling aan de ontwerp-notulen van de op dinsdag 16 september 2014, gehouden vergadering van Uw Raad (gemeentebblad B no.9).

Inhoudelijke opmerkingen van deze notulen kunnen tot uiterlijk woensdag 8 oktober 2014 schriftelijk kenbaar gemaakt worden bij de Raadsgriffie.

Het Seniorenconvent,

De secretaris,
A.M van Omme.

De voorzitter,
O. Hoes

Raadsvoorstel

Raadsvergadering
Dinsdag 16 september 2014, 17.00 uur

Te behandelen zaken:

1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen

2. Ontslag en benoeming

2.1 Ontslagverzoek de heer Eric Willems
Raadsvoorstel 98-2014

2.2 Benoeming griffier
Raadsvoorstel 99-2014

3. Initiatieven van de raad

3.1 Gunning onderzoek OOM plannen LVO
Raadsvoorstel 100-2014

4. Notulen/ingekomen stukken

4.1 Vaststellen van de notulen
Raadsvoorstel 91-2014

4.2 Lijst van ingekomen stukken

5. Schriftelijke stemmingen

5.1 Herbenoeming welstandslid Welstands-/Monumentencommissie
Raadsvoorstel 86-2014

5.2 Benoeming burgerleden
Raadsvoorstel 96-2014

6. Hamerstukken

6.1 Jaarverslag 2013 Stichting JongLeren en begroting 2014 Stichting KomLeren
Raadsvoorstel 87-2014

6.2 Vaststellen standplaatsen en ligplaatsen in het kader van de wet BAG
Raadsvoorstel 92-2014

6.3 Aanvraag subsidie voor opsporen en ruimen explosieven t.b.v. uitbreiding Milleniumbos
Raadsstuk 88-2014

6.4 Vaststellen bestemmingsplan Demerthof, fase 2
Raadsstuk 93-2014

6.5 Verklaring van geen bedenkingen trapverbinding tegen de steilwand van de ENCI-groeve
Raadsstuk 94-2014

6.6 Benoeming bestuursleden gemeenschappelijke regelingen
Raadsstuk 89-2014

- 6.7 Gemeenschappelijke regeling Kredietbank Limburg
Begroting 2015 en bankreglement 2014
Raadsstuk 2014 – Volgno. 70 – Korr.no. 2014-13448

7. Voorstellen

- 7.1 Centrumregeling inkoop jeugdzorg regio Zuid Limburg
Raadsstuk 84-2014
- 7.2 Huisvestingsverzoek COA
Raadsstuk 95-2014
- 7.3 Visie Tapijnkazerne
Raadsstuk 85-2014

Aanwezig: de heer O. Hoes (voorzitter), drs. E. Willems (griffier), mr. A. van Omme (griffier) en 38 leden van de raad. De heer Jongen is afgemeld. Mevrouw Van Ham komt iets later. De heer Mertens vertrekt iets eerder.

Verslaglegging: mevrouw Y.T.M. Sinsel.

1. Opening, vaststellen van de agenda, mededelingen

Opening om 17.01 uur

DE VOORZITTER: Dames en heren, mag ik u verzoeken te gaan staan? Mag ik stilte in de zaal? Doet de microfoon het nu wel of niet? Hij doet het niet? Hij doet het wel? Ja, ze gaan de microfoon harder zetten en anders is de akoestiek sterk genoeg, volgens mij.

Goed, dames en heren. Nu de nieuwe gemeenteraad vanavond ter vergadering bijeen is, willen wij ons aan het begin van onze werkzaamheden als stadsbestuur een ogenblik in stilte bezinnen, iedereen op zijn of haar eigen wijze. Ik nodig u daartoe graag uit.

Korte stilte

Dank u wel. Ik verzoek u nog even te blijven staan. Op 26 augustus bereikte ons het droeve nieuws dat George van Loo op 79-jarige leeftijd is overleden. Hij was 12 jaar lid van uw raad van 14 april 1998 tot 11 maart 2010. Op de dag van zijn vertrek was hij jarig. Hij werd toen 75 jaar. Een echte senior, ook al was hij lid van de Partij van de Arbeid.

Vanuit het Wittevrouwenveld maakte hij zijn entree in de Maastrichtse gemeenteraad. Hij is er de man naar om persoonlijk te worden aangesproken. "De bōrregemeister vaan 't Vrouwenveld" werd hij ook wel genoemd. Men mocht hem nooit met mijnheer Van Loo aanspreken. "Zeg maar George", zo werd je onmiddellijk gecorrigeerd.

Daar waar veel kwesties aan de orde komen die rechtstreeks de leefomgeving van bewoners raken, daar was George altijd te vinden. Wie wil weten hoe diep dit ging, kan dit aflezen aan het feit dat hij op dag van zijn vertrek 75 jaar werd, maar best had willen bijtekenen. Zo diep gedreven was hij.

Met het overlijden van George van Loo verliest Maastricht en het Wittevrouwenveld in het bijzonder een kleurrijk vertegenwoordiger. Wij zijn hem dankbaar voor zijn werk binnen en buiten deze raad en wensen zijn vrouw Mia en de overige familie en vrienden veel sterkte bij het dragen van dit verlies. Ik verzoek u om een moment stilte om George te herdenken.

Korte stilte

Dank u wel.

Vaststellen van de agenda, mededelingen

Dames en heren, er is een boekje op uw tafel neergelegd; een nieuw staatsieportret voor de raadzaal Maastricht. Dat had natuurlijk bij de onthulling van het portret overhandigd kunnen worden. Maar het is wel zo aardig als daarin ook de meest actuele foto's van die onthulling staan. Daarom is de brochure nu pas beschikbaar. Wij vonden het wel zo leuk om u daarvan de eerste exemplaren aan te bieden. Het lijkt mij overigens aardig om ook namens de gemeenteraad een boekje naar het paleis te sturen. Ik hoop dat de koning nog steeds zo enthousiast over Maastricht is, zoals hij dat een paar weken geleden was. Het is opzettelijk niet voor die tijd gestuurd, want men weet maar nooit.

Wij hebben een afmelding van de heer Jongen. Hij komt vanavond niet. Mevrouw Van Ham en mevrouw Barning komen iets later.

Mevrouw Barning komt juist binnen.

Oh, zij is inmiddels al binnen? Goed, welkom. De heer Mertens is iets later. Oh, hij is ook al binnen. Maar hij moet wel eerder weg. Dat is nog steeds zo. Althans eerder, hij moet om 19.30 uur weg.

Rumoer vanuit de zaal.

Dit is een punt van orde vanuit de raad. Ik begrijp dat we om 19.30 uur klaar zijn (*licht*). Dat is helder.

Dan heeft u de laatste paar dagen bij de agenda nog een paar extra agendapunten erbij gekregen: Het ontslagverzoek van de griffier, de benoeming van een nieuwe griffier en de gunning van het onderzoek LVO. Dat is allemaal in NotuDoc aan de stukken toegevoegd.

De vlaai is aangeboden door wethouder Aarts, die vandaag jarig is.

Applaus

Zingen doen we straks. Er zit nog een beetje galm in het systeem. Dat moet nog even eruit worden gehaald.

2. Ontslag en benoeming

2.1 Ontslagverzoek de heer Eric Willems. Raadsvoorstel 98-2014

DE VOORZITTER: Dit betreft het ontslag van de griffier, waarvan u een begeleidende brief heeft gekregen. Ik kijk of er mensen zijn die daarover iets willen zeggen. Dan verzoek ik de heer Nelissen om naar voren te komen om nu dit besluit bekrachtigd is bij deze hamerslag daaraan een aantal woorden te wijden. Aldus besloten.

Het woord is aan de heer Nelissen, namens de gemeenteraad.

DE HEER NELISSEN: Als u mij toestaat ga ik even terug naar 2002. We kregen destijds niet alleen een nieuwe munt – die in Maastricht geïntroduceerd werd – maar er voltrok zich dat jaar ook een ingrijpende vernieuwing in de gemeenteraad. Het dualisme trad in. Anders gezegd, de gemeenteraad en het college van B en W werden ontkoppeld. Elk zijn eigen verantwoordelijkheden, elk zijn eigen aansturing, elk zijn eigen regelgeving. Kortom, de boel ging op de schop. De jonge collega's kunnen het zich amper voorstellen, maar het voelde destijds werkelijk als een schokgolf.

Nou, daar zaten we dan. Meer dan honderd jaar netjes ingeparkeerd en van de ene op de andere dag werd een parkeerverbod ingesteld. Ik wil niet zeggen dat het de eerste jaren een periode van paniek was, dat zou overdreven zijn, maar wel een periode van zoeken en pionieren. Sommigen van ons kunnen het zich zeker nog herinneren. Niet alleen in Maastricht was dat het geval; in elke andere gemeente in het land ging het zo. Máár, wij hadden in Maastricht wel iemand die de andere gemeenten niet hadden. Die iemand was Eric Willems, een jonge en bevroegen bestuurskundige met een grote expertise op het gebied van innovatie van het democratische bestuursproces die de commissie-Elzinga – u weet wel, de bedenker van het gemeentelijke dualisme – nauwlettend had gevolgd.

Een van de gevolgen van het dualisme was dat de raad een griffie kreeg met een griffier. Namelijk om in de praktijk vorm te geven aan het dualisme. We kunnen ons gelukkig prijzen dat Eric Willems met al die expertise klaarstond om onze griffier te worden.

Beste Eric, ik heb in die beginjaren van het dualisme veel met je mogen samenwerken. Dat ging niet alleen in een bijzonder prettige sfeer, maar dankzij jouw inzichten lukte het ons om het raadswerk nieuwe stijl naar het gewenste hoge niveau te tillen. Dat ging niet altijd even gemakkelijk. Zoals gezegd, het was zoeken. Er vonden stevige discussies plaats, maar wel in een collegiale sfeer en altijd gericht op inhoud.

Wat ik nou zo belangrijk, zelfs inspirerend vond, was dat je niet zomaar leunde op wetgeving en regels. Nee, je keek naar de achterliggende bedoeling en naar de effecten van al die veranderingen.

Vernieuwingen zijn prima, maar ze moeten wel tot iets leiden. Vanuit dat perfectief gingen we aan de slag. Trouwens, als ik iets in je karakter mag typeren: je bent een vrijdenker. Je laat je niet zomaar de regels voorschrijven.

Maar, beste Eric, geachte raadsleden, het is inmiddels 2014. De invoering van het dualisme ligt alweer twaalf jaar achter ons. En zelfs Elzinga heeft moeten erkennen dat het dualisme niet alleen zalmakend is. De tijd heeft zijn werking gedaan en de aansturing van het raadswerk vraagt opnieuw aanpassingen. Weer wordt er gesproken van raadswerk nieuwe stijl. Zo gaat dat nu eenmaal. En zo hoort dat ook. Zoals Eric Willems toen zijn tijd inkleurde, zo vraagt ook deze tijd weer om een eigen pionier. Dus Eric, het is heel goed om te kiezen voor een persoonlijke verandering in je leven, namelijk door een nieuwe functie te aanvaarden waar jij weer de pionier van een nieuwe tijdgeest kan zijn. We nemen als raad en dus niet persoonlijk afscheid van elkaar. Eric, ik wil je ook persoonlijk danken voor de wijze waarop ik in de afgelopen tien jaar met jou heb mogen samenwerken. Ik kan mij niet herinneren dat ik ooit tevergeefs een beroep op jou of op één van de medewerkers heb gedaan en ik hoop dat dit in de toekomst ook zo zal blijven. Eric, ik wens jou namens iedereen hier aanwezig heel veel succes in je nieuwe job en het ga je goed.

Applaus vanuit de zaal.

DE HEER WILLEMS (griffier): Voorzitter, dames en heren, leden van de raad, leden van het college en gasten op de publieke tribune. De griffier behoort tot de weinigen die geen lid zijn van de raad en die toch het woord mogen voeren in deze vergadering. Als de voorzitter dit tenminste toestaat.

Zoals u hebt gemerkt, heb ik dat vaak gedaan. Ik heb van dat spreekrecht geregeld gebruikgemaakt. Dat ritueel begint altijd met het blind pakken van een cijfer uit die bingopot door de voorzitter, vervolgens neem ik de presentielijst en spreek ik u toe. De heer Janssen: "voor", hoort men dan. Mevrouw Eurlings: "tegen" en zo gaat dat door. Maar vandaag mag ik u op een andere wijze toespreken. Want het is tijd voor iets anders.

Ik dank als eerste uw raad, in de persoon van de heer Nelissen die mij zo vriendelijk en hartelijk heeft toegesproken. Dat was mij zeer welkom. Dank u wel hiervoor. Voorzitter, aan de brief waarin ik u om mijn ontslag heb verzocht, valt wat mij betreft weinig toe te voegen. Er zullen zich wel nog enige ontwenningverschijnselen bij mij voordoen. Immers de start van mijn bijdrage aan de lokale politiek begon al eind 1989, toen ik werd gekozen als afdelingsvoorzitter van D66. In 1994 had ik de eer om met ruim 4300 voorkeursstemmen lid te mogen worden van uw raad. Toen met bijna 7 zetels. Het werden er net 6. Dat heb je zo, hè? Het gaat goed in de peilingen en aan het eind komt men net iets lager uit. Maar ja, 6 zetels was in die tijd een kleinere partij. Dat is vandaag de dag ook heel anders. Bij elkaar opgeteld heb ik 25 jaar lang – misschien heb ik 1 of 2 vergaderingen gemist – elke vergadering van uw raad bijgewoond en ik heb ook 25 jaar lang de lokale actualiteiten gevolgd. Ik kan u zeggen, mijn belangstelling zal niet verdwijnen, maar ik zal uw wel en wee wat minder dwangmatig volgen dan tot nu toe het geval is.

Voorzitter, uw raad heeft mij op 10 oktober een afscheidbijeenkomst aangeboden. U moet vandaag ook nog veel beraadslagen. Ik heb mij voorgehouden om het nu heel kort te houden. Ik zou u dan ook afsluitend mee willen geven dat ik hier in deze zaal een paar keer per jaar met veel genoeg schoolklassen ontvang, die graag een toelichting willen hebben over wat er zoal in de lokale democratie gebeurt. Dan werd standaard aan mij gevraagd: "goh, waarom doet u allemaal zo moeilijk in die raad? Waarom praten die mensen zo ingewikkeld, zo lang, zo lastig en zo onnavolgbaar?" Kortom, de jongeren vinden de politiek niet sexy, zoals dat zo mooi heet. "Waarom zitten die mensen hier altijd?" Dan gaf ik eigenlijk altijd een standaard antwoord en dan wees ik in de ruimte. Dan zei ik: Kijk, zie je hoe mooi de stad erbij ligt? Je bent hier vandaag omdat je op school zit. De mensen in deze zaal en in alle andere parlementen en zalen hebben bedacht dat er scholen moeten komen waar jullie opgeleid gaan worden. Je kunt straks ook veilig naar huis. En als het een keer iets minder veilig is, dan is er nog de politie om je te beschermen. Kortom, je kunt hier in deze stad en in dit land veilig, vrij en prettig leven. Dat komt allemaal omdat hier elke maand, in deze zaal en in veel andere zalen mensen in hun vrije tijd met elkaar praten en beslissen over hoe men de dingen met elkaar wil regelen. Voorzitter, de televisiejournals overspoelen ons met beelden van de verschrikkelijke gevolgen en wat er gebeurt als mensen niet meer bereid zijn over dit soort zaken met elkaar te praten en te beslissen hoe we de zaken gaan regelen. Mijn boodschap aan u zal dus ten slotte zijn: gaat u vanavond vooral veel praten en veel beslissen. Ik dank u zeer voor het in mij gestelde vertrouwen. Tot ziens.

Applaus

DE VOORZITTER: Die boodschap van veel praten nemen we vanavond niet over jongens, maar wel beslissen (*lacht*). Eric, nogmaals heel veel dank. We gaan inderdaad begin oktober een afscheidssymposium organiseren met de onderwerpen en sprekers waarvoor je hebt gekozen. Dan zullen wij ook nog uitgebreid afscheid van elkaar nemen. Heel veel dank voor je aanwezigheid hier. We hebben afgesproken dat Eric de zaal nu ook kan verlaten. Hij gaat wel even hier vooraan staan, zodat wij allemaal Eric een hand kunnen geven. Want anders ga je ook zo raar naar huis. Dat schiet ook niet op. Ik schors dus even de vergadering. Daarna gaan wij over tot het volgende agendapunt.

Korte schorsing 17.16 tot 17.21 uur

Dames en heren, ik heropen de vergadering. Wij gaan over tot het volgende agendapunt.

2.2 Benoeming griffier. Raadsvoorstel 99-2014

DE VOORZITTER: Dat is agendapunt 2.2. Want anders moeten wij griffierloos vergaderen. Papierloos zou al moeten lukken, maar nog niet helemaal. Maar griffierloos lijkt mij onmogelijk. Dat mag zelfs niet bij wet, denk ik. Wij gaan dus een nieuwe griffier benoemen. Wij hebben daarover met mevrouw Van Omme gesprekken gevoerd. U hebt haar in de afgelopen paar maanden leren kennen in haar functie van begeleiding van de werkwijze nieuwe raad. Dat is wederzijds zodanig goed bevallen dat aan haar het verzoek is gedaan om ons in de komende periode te begeleiden bij het opzetten van een nieuwe griffie en een nieuwe werkwijze en daarmee ook de begeleiding op te nemen in de rol van griffier. Dat benoemingsbesluit ligt hierbij voor. Dat is een besluit waarover gestemd moet worden. Ik vraag even of de stembriefjes worden rondgedeeld. Ik kijk even of iemand hierover het woord wil

voeren? Daarvan niet uitgaande, worden de stembriefjes rondgedeeld. De stemcommissie zou ik als volgt willen samenstellen; mevrouw Heijnen, de heer Sabel en de heer Krabbendam. Als zij dat alle drie accepteren, is dat een mooi afgewogen gezelschap en bij dezen vastgesteld.

Stembriefjes worden rondgedeeld en weer opgehaald.

Terwijl ze ingevuld worden, kunnen ze meteen worden opgehaald door de volgende bode of iemand van de griffie. Ja. Dan kan de telling dadelijk plaatsvinden. Ik kijk even of deze drie mensen geen woordvoerder zijn bij gunning onderzoek onderwijshuisvesting. Nee. Dat geldt voor de andere twee ook niet. Nee.

DE HEER MERTENS (D66): Voorzitter, een punt van orde?

DE VOORZITTER: Ja, mijnheer Mertens.

DE HEER MERTENS (D66): Ik begrijp dat het LVO aan bod komt?

DE VOORZITTER: Dat komt zo dadelijk aan bod.

DE HEER MERTENS (D66): Aangezien ik werknemer ben van de stichting LVO, zal ik de zaal verlaten bij dit agendapunt.

DE VOORZITTER: Ja, oké.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij): Voorzitter? Ik krijg net de mededeling van mijn collega dat ik de woordvoerder ben bij het agendapunt LVO en dat ik gelijktijdig in de begeleidingcommissie moet zitten (*lacht*). Dat kan niet. U moet dus iemand anders voor mij vragen.

DE VOORZITTER: Ik zie de heer Steijns achter u zitten. Zou u dat willen doen? Ja. Dan is bij dezen de heer Steijns benoemd in de commissie.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voorzitter, aan uw rechterzijde? Voorzitter, hier aan uw rechterzijde.

DE VOORZITTER: Ja. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voor mij geldt min of meer hetzelfde, zij het dat ik bij de discussie nog even wil beoordelen in hoeverre ik überhaupt een bijdrage zal aanleveren. Het is wel handig als ik daarvan kennis kan nemen, wil ik daar de mogelijkheid hebben om namens GroenLinks te spreken.

DE VOORZITTER: U zou ook gewoon kunnen zeggen dat u dat niet doet.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): (*Lacht*). Dat zou kunnen, hè?

DE VOORZITTER: Dat is goed. Even kijken, mevrouw Barning. Zou u dat willen waarnemen? Dan gaat mevrouw Barning in plaats van de heer Krabbendam. Goed zo. Dan zijn het mevrouw Barning, mevrouw Heijnen en de heer Steijns. Dan zijn alle briefjes nu ingeleverd, volgens mij. Bijna? Bij de SP, D66, ik zie nog briefjes bij de hele eerste rij. Dan kan de stemcommissie daarmee aan de gang gaan. Dan gaan wij nu over naar... Wij krijgen straks overigens nog een stemming over een lid van de welstandscommissie en de burgerleden.

Wij gaan nu over naar 3.1. Dan krijgen we straks wel de uitslag. Oh, dat is natuurlijk een beetje onhandig. Dan moet ik eigenlijk een agendapunt zonder griffier doen. Zullen we even wachten? Dat is wel zo netjes, denk ik. Dan schors ik even de vergadering totdat deze telling is afgerond.

Schorsing 17.25 tot 17.28 uur

Dames en heren, ik heropen de vergadering. Ik geef het woord aan mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (stemcommissie): Dank u wel, voorzitter. Bij dezen deelt de stemcommissie mee dat de stemming als volgt is uitgevallen. Stemmen voor 38, stemmen tegen 0 en onthoudingen 0.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is daarmee mevrouw Van Omme benoemd tot griffier van de gemeente Maastricht. Aldus besloten. Wij heten haar van harte welkom.

Applaus

De voorzitter feliciteert mevrouw Van Omme en overhandigt haar een bos bloemen.

(Lacht). Ja, men moet zo uitkijken hier. Ja.

Gelach vanuit de zaal.

Goed, dames en heren. Dan hebben wij daarmee een nieuwe griffier in ons midden. Wij gaan ervan uit dat we de komende maanden met elkaar nog voortvarender aan de slag gaan om naar een nieuwe werkwijze toe te gaan. Dat is een heel spannend proces. Ik ben ervan overtuigd dat dit voor het einde van dit jaar ook tot een mooi resultaat gaat leiden.

3. Initiatieven van de raad

3.1 Gunning onderzoek OOM plannen LVO. Raadsvoorstel 100-2014

DE VOORZITTER: Ik heb begrepen dat mevrouw Van Haasen nog een toelichting wil geven namens de voorbereidingscommissie. Mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (begeleidingcommissie): Dank u wel, voorzitter. Ik zal nog even het raadsvoorstel kort inleiden namens de begeleidingcommissie. Op 27 mei is door deze raad de motie onderwijshuisvesting aangenomen in het kader van de OOM onderwijsplannen van het LVO. Op basis van deze motie is een begeleidingcommissie c.q. werkgroep samengesteld van leden uit deze raad. Deze heeft zich beziggehouden met het formuleren van de onderzoeksvragen en de opdrachtverlening. In samenwerking met het bureau Inkoop en aanbesteding van de gemeente zijn uiteindelijk bij twee aanbieders offertes opgevraagd en zijn beide door de begeleidingcommissie getoetst en is de keuze gemaakt voor het onderzoeksbureau BMC te Amersfoort. Op 8 september heeft de begeleidingcommissie een voorstel tot gunning ter goedkeuring voorgelegd aan de commissie Breed Welzijn. Op basis hiervan is het raadsvoorstel opgesteld in verband met de gunning van de opdracht en de votering van een bedrag voor de kosten van het onderzoek. Dat is het raadsvoorstel dat vandaag voorligt. Het voorstel behelst dus de gunning van een onafhankelijk onderzoek aan het onderzoeksbureau BMC te Amersfoort en het dekken van de kosten van 23.000 euro uit het werkbudget van de raad. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk even of er in de raad behoefte is om over uw eigen stuk te spreken? U hoeft geen opvatting van het college daarbij te hebben. Ik zie de heer Sabel, ga uw gang.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij): Voorzitter, wie A zegt moet ook B zeggen. De motie uit de raadsvergadering van eind mei is door de begeleidingcommissie uit de raad met vastberadenheid aangepakt. Het is in mijn herinnering niet vaak voorgekomen dat de raad zelf een eigen onderzoek laat doen. Een onderzoek in de opdracht van de raad komt wel vaker voor. Maar dat is meestal achteraf en gebeurt dan door de rekenkamer. Ook onafhankelijk trouwens. De begeleidingcommissie is erin geslaagd om binnen de gestelde tijd met een raadsvoorstel te komen. Ik hoop dat de ervaringen van de commissie niet verloren gaan; onderzoeksvragen opstellen, deskundigen raadplegen, het inschakelen van de gemeentelijke dienst van aanbestedingen, een keuze maken uit die aanbiedingen en het in alle diversiteit samen eens worden over het proces en de inhoud. Het is niet gemakkelijk geweest, maar het voorstel ligt er en het kost geld. Voor de Seniorenpartij is het belangrijk dat de vele signalen vanuit de samenleving van ouders, leerlingen en leraren serieus worden genomen. Een second opinion moet ons meer zekerheid geven of er aanvaardbare en vergelijkbare alternatieven zijn; een onafhankelijk onderzoek dat ook zou kunnen dienen als basis voor een nieuwe onderwijsvisie. Daarmee slaan we twee vliegen in een klap. We gaan zeker niet voorbij aan de beperkte invloed en verantwoordelijkheid die de gemeenteraad in het onderwijs heeft. De gemeente gaat over de gebouwen en kan daarmee invloed uitoefenen op de plannen. Niet meer en niet minder. Dat is denk ik, inmiddels voor iedereen

duidelijk. Voorzitter, de Seniorenpartij dankt de begeleidingcommissie voor haar werk en zal instemmen met dit voorstel. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Sabel. Ik kijk even naar de partijen die zich hebben aangemeld. Dan kom ik bij D66 uit. Mevrouw Tonnaer, indien nodig?

MEVROUW EURLINGS (D66): Mevrouw Eurlings (*lacht*).

DE VOORZITTER: Ja, mevrouw Eurlings (*lacht*). Sorry.

MEVROUW EURLINGS (D66): Nee, het is een heldere beschrijving van de heer Sabel en mevrouw Van Haasen. Ik heb geen verdere aanvullingen.

DE VOORZITTER: Oké, dank u wel, mevrouw Eurlings. De SP, verder geen behoefte? U heeft al het woord gevoerd. Even kijken, de Partij van de Arbeid niet. GroenLinks? Wie? De Partij van de Arbeid wel?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Gewoon vanuit de zaal, voorzitter. Gelet op de inhoud van de woorden van de heer Sabel zou ik alleen willen toevoegen dat u mag veronderstellen dat die inhoud ook mede namens GroenLinks geldt. Ik zou mij dus graag daarbij willen aansluiten en willen stellen dat het ook de woorden van GroenLinks zijn.

DE VOORZITTER: Dank. Dan komen we bij de VVD-fractie.

DE HEER LIMPENS (VVD): Ja, dank u wel, voorzitter. Bij mijn binnenkomst lag overigens nog geen lijst om te tekenen, vandaar. Voorzitter, heel kort vanaf deze plek. In de raadsvergadering van mei heeft de VVD tegen de motie onderwijshuisvesting gestemd. Vandaag neemt de raad een besluit over het onafhankelijke onderzoek. Gezien onze eerdere tegenstem zal de fractie ook vandaag tegen dit voorstel stemmen. Tot slot wil ik nog een enkele opmerking plaatsen. Het dictum van de motie van 27 mei was: "onafhankelijk onderzoek naar de OOM plannen van LVO". In de bijgevoegde offerte van BMC staat echter aangegeven dat BMC zelf geen oordeel formuleert of de plannen van LVO goed of slecht zijn. Dit blijft immers een subjectieve en politieke vraag. Om deze reden is de titel van het onderzoek niet zoals aanvankelijk in de motie verwoord als een onderzoek naar de OOM-plannen van LVO, maar een onderzoek naar de onderwijsvoorzieningen in Maastricht. Dit onderzoek wijkt naar de mening van de VVD af van de motie. Ook nog een enkele vraag in de richting van de wethouder. Wij vragen ons namelijk af, wat de vervolgstappen op dit onderzoek zijn? Wat kan de raad met het rapport? Wat kan de wethouder met het rapport in de richting van LVO? Immers, dit onderzoek en het daaruit voortvloeiende rapport zijn een gevolg van de LVO-plannen. Tot zover, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan heb ik nog de Liberale Partij Maastricht, mevrouw Nuyts staan?

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Als lid van de begeleidingcommissie zal ik ook even ingaan op de opmerkingen van de heer Limpens van de VVD. Maar ik begin met het feit dat de begeleidingcommissie in de zomervakantie tot en met gisteren heel veel tijd en energie in de voorbereiding van het onderzoek naar de plannen van het LVO heeft gestoken. Wij menen daarmee gehoor te hebben gegeven aan een signaal dat werd afgegeven van onze leerlingen, ouders van de leerlingen en hun leraren. Wij vertrouwen erop dat dit onderzoek een goede bijdrage levert aan de nieuwe ontwikkelingen binnen het onderwijs van Maastricht. De heer Limpens vraagt zich af welk effect het onderzoek kan hebben. Wij hebben ook aan het LVO voorgelegd om de stappen die zij in dit proces neemt zo in te richten dat de uitslagen van het onderzoek nog meegenomen kunnen worden indien daartoe aanleiding bestaat. Het is zeker een onafhankelijk onderzoek en het is ook wetenschappelijk onderbouwd omdat het door wetenschappers wordt gedaan. Ik weet niet of uw zorgen nu zijn weggenomen? In ieder geval vertrouwen wij erop dat dit onderzoek een wezenlijke bijdrage aan deze ontwikkelingen levert.

DE VOORZITTER: Oké, dank u wel. U wilt even reageren, mijnheer Limpens?

DE HEER LIMPENS (VVD): Ja, heel kort. Ik heb geprobeerd aan te geven dat in ieder geval de insteek van de motie, het dictum is verlaten. De opdracht is veel breder getrokken. Vandaar de terechte vraag: wat kunnen wij, wat kan het LVO met die uitkomsten doen? Daar zetten wij grote vraagtekens bij.

DE VOORZITTER: Dank u wel. U had ook een vraag aan wethouder Damsma over de vervolgstappen. Ik kijk even of de wethouder daarop wil reageren? Het is zo kort dat het vanaf uw plaats mag.

WETHOUDER DAMSMA: Dank u wel, voorzitter. Het is een opdracht van de raad voor een onafhankelijk onderzoek. Ja, het college zal afwachten wat daaruit volgt. We zijn ook benieuwd of men die uitkomst überhaupt kan gebruiken voor de toekomst van het onderwijs in de stad. Dus we wachten in spanning af wat de resultaten van het onderzoek zullen zijn. Maar ik kan op dit moment nog niet aangeven wat we daarmee eventueel zouden kunnen doen. Ik hoop wel dat de vaart erin blijft. Want dit alles heeft wel ermee te maken dat de gemeente ondertussen voort moet met haar verantwoordelijkheid te nemen bij het onderhoud, de verbouwing en de aanpassingen van de gebouwen. Dat heeft natuurlijk ook alleszins te maken met het onderzoek dat nu voorligt. Ik hoop dat het snel resultaat zal opleveren. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan kunnen wij overgaan tot stemming over het stuk, want de vervolgdiscussie gaat zich toch in de commissie afspelen. Ik zag een tegenstem van de VVD. Alle andere partijen voor? Dan is het bij dezen besloten.

4. Notulen/ingekomen stukken

4.1 Vaststellen van de notulen. Raadsvoorstel 91-2014

DE VOORZITTER: Ik neem aan dat iedereen akkoord is met het vaststellen van de notulen? Daarmee worden de notulen vastgesteld. Aldus besloten.

4.2 Lijst van ingekomen stukken

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

5. Schriftelijke stemmingen

5.1 Herbenoeming welstandslid Welstands-/Monumentencommissie. Raadsvoorstel 86-2014

5.2 Benoeming burgerleden. Raadsvoorstel 96-2014

DE VOORZITTER: Daarvoor worden de stembriefjes weer uitgereikt. Dezelfde stemcommissie kan daar zo dadelijk naar kijken. Daarop volgend hebben wij ook 5.2. De heer Mertens kan natuurlijk weer terugkomen, of hij moet inmiddels ...?

Reactie vanuit de zaal.

Hij zal wel weer terugkomen. Als iemand hem zo dadelijk even kan ... Ja, de heer Vinju. Hij komt zo dadelijk terug.

Dit briefje komt erachteraan. Ik kijk even naar de griffie en de bodes, zodat ook meteen het tweede briefje wordt uitgereikt. Dat gaat over de burgerleden. Op 8 juli 2014 heeft de raad besloten om de burgerleden weer te benoemen. Dat is nu aan de orde. Sowieso tot 1 januari 2015, daarna kijken we even hoe het systeem gaat lopen. De Partij van de Arbeid is nog bezig met de interne werving van burgerleden. Die kunnen dus ook nog geen deel uitmaken van de commissies en zullen dat vanaf de vergaderingen daarna doen.

MEVROUW EURLINGS (D66): Voorzitter, een punt van orde? Voor de burgerleden staat er een hele lijst. Maar is het dan de bedoeling om bij iedereen apart een kruisje te zetten of kunnen we één kruis zetten? Wat is de bedoeling?

DE VOORZITTER: Ik zou maar overal een kruisje zetten.

MEVROUW EURLINGS (D66): Oké.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voorzitter? Het is mij niet helemaal duidelijk hoe we dat moeten doen. Moeten we dan twee ...? Moeten we er lijntjes tussen trekken of? Want, ik heb het nu al helemaal geaccordeerd.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Voorzitter, kunt u niet gewoon zeggen dat één kruis goed is?

DE VOORZITTER: Zullen wij bij dezen afspreken dat één kruis voldoende is? Als dit als ordevoorstel gedaan wordt? De heer Gunther.

DE HEER GUNTHER (SP): Voorzitter, ik vind het heel aardig om één kruis te zetten, maar als iemand van ons een probleem heeft met één naam ertussen, kan men niet één kruis zetten. Ik denk dat dit organisatorisch helemaal niet kan.

DE VOORZITTER: Dan streept u die naam door. Gaan we het vandaag even creatief doen? Maar ik ben wel benieuwd wie dat ... Ja.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

De stembriefjes worden opgehaald.

Ja. Denkt u er wel aan om de goede briefjes in de goede bak te doen? Dat maakt de tellingen een stuk eenvoudiger. In de eerste bak worden nu de briefjes opgehaald voor de benoeming lid welstandscommissie of andersom?

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

In de eerste bak worden nu de burgerleden opgehaald. Ja.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

(Lacht). De burgerleden zitten in bak 2 en de welstandscommissie wordt met de hand opgehaald. Maar ze gaan toch naar dezelfde stemcommissie.

Dames en heren, ondertussen ga ik naar de hamerstukken. U hebt immers de briefjes ingevuld.

6. Hamerstukken

6.1 Jaarverslag 2013 Stichting JongLeren en begroting 2014 Stichting KomLeren. Raadsvoorstel 87-2014

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

6.2 Vaststellen standplaatsen en ligplaatsen in het kader van de wet BAG. Raadsvoorstel 92-2014

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

6.3 Aanvraag subsidie voor opsporen en ruimen explosieven t.b.v. uitbreiding Milleniumbos. Raadsstuk 88-2014

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

6.4 Vaststellen bestemmingsplan Demerthof, fase 2. Raadsstuk 93-2014

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

6.5 Verklaring van geen bedenkingen trapverbinding tegen de steilwand van de ENCI-groeve. Raadsstuk 94-2014

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

6.6 Benoeming bestuursleden gemeenschappelijke regelingen. Raadsstuk 89-2014

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten.

Dat kan dus blijkbaar zonder stembriefjes. Daar ga ik nu even van uit. Goed.

6.7 Gemeenschappelijke regeling Kredietbank Limburg. Begroting 2015 en bankreglement 2014. Raadsstuk 2014 – Volgno. 70 – Korr.no. 2014-13448

DE VOORZITTER: Iedereen akkoord? Aldus besloten. Prima.

7. Voorstellen

7.1 Centrumregeling inkoop jeugdzorg regio Zuid Limburg. Raadsstuk 84-2014

DE VOORZITTER: Ik heb op mijn lijst, voor zover mensen die gezien hebben, alleen de SP doorgekregen die iets wil zeggen. Het woord is aan mevrouw Van Haasen.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, hoewel de centrumregeling inkoop jeugdzorg vooral een administratieve regeling is, ziet de SP dit desalniettemin als een belangrijke stap die wie toch vandaag zetten. Een eerste concrete stap in de richting van de gedecentraliseerde jeugdzorg sinds het aannemen van de nieuwe Jeugdwet in de Tweede Kamer. En dat, voorzitter, is voor de SP een heel belangrijk onderwerp. Wij gaan met deze regeling zo dadelijk bijna 160 miljoen euro aan jeugdbudget voor de regio besteden. Het jeugdbudget voor jeugdzorg, waar we zelf verantwoordelijk voor worden. Daarnaast is de gezamenlijke inkoop van achttien Zuid-Limburgse gemeenten, voor zover ik weet, uniek in Nederland. Dat maakt de regeling voor ons een essentieel onderdeel van het toekomstige jeugdbeleid zoals we dat in Maastricht willen gaan vormgeven. De SP heeft zich altijd verzet tegen de decentralisatie van de jeugdzorg zoals dat werd vormgegeven door het kabinet. Zo ook in deze raad bij het beleidsplan Jeugd en het regionaal transitiearrangement jeugdzorg. Maar met het daadwerkelijk aannemen van de Jeugdwet in de Kamer is er voor ons als SP-fractie iets veranderd. Wij hebben natuurlijk tegen deze wet gestemd, maar zijn – nu de wet is aangenomen – wel voor dat wij ons als gemeente aan aangenomen wetten houden. Het is dan ook in die zin logisch dat wij een eerste stap in de richting van een correcte uitvoering van de wet niet willen frustreren. Wij willen een correcte en voortvarende invoering van de Jeugdwet wel degelijk steunen, voorzitter. Maar dat gaan we niet lichtvoetig doen en zeker niet tandeloos.

Er rezen naar aanleiding van deze centrumregeling binnen onze fractie dan ook een aantal vragen, die we in de commissie ook schriftelijk hebben gesteld. De wethouder heeft deze – in ieder geval op onderdelen – naar tevredenheid kunnen beantwoorden. Voor zover het de inkoop van jeugdzorg betreft, wil de SP naar aanleiding van de antwoorden van het college het vertrouwen geven om de regeling toe te passen en naar aanleiding van de ervaringen die worden opgedaan in samenspraak met deze raad deze verder vormgeven. We willen het college wel op voorhand een aantal dingen meegeven die we in dit kader heel belangrijk vinden.

Om te beginnen, winstbejag of een winstdoelstelling is uit den boze in deze sector. Dat vindt niet alleen de SP-fractie, maar dat vindt de gehele Tweede Kamer. Een uitspraak die gedaan is en waar het college rekening mee dient te houden alvorens men de contracten via deze regeling of anderszins sluit. Want dat kan ook altijd nog. Dat geldt evenzeer voor de prima motie van de PvdA die raadsbreed is aangenomen en waarin is bepaald dat Maastricht geen zaken zal doen met aanbidders die buiten de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector vallen, de WNT. De vraag rijst of deze motie automatisch ook geldt voor de andere zeventien gemeenten in deze regeling, aangezien Maastricht centrumgemeente is en dus geen zaken zal doen met dergelijke aanbidders mochten die zich in de toekomst melden, maar de overige gemeenten wel zaken via Maastricht doen. Ik weet het niet. Dat is misschien iets om in het kader van deze regeling over na te denken. Onze vraag is of de wethouder zich bewust is van deze meer morele elementen die aan het onderdeel inkoop kleven. Wordt dus zo dadelijk met die zaken rondom winstgevendheid en met de motie rekening gehouden bij het sluiten van contracten met aanbidders? Ik vraag het de voorzitter, omdat in de regeling zo benadrukt wordt dat gemeenten hun eigen beleid blijven bepalen. Maar in deze regeling zullen een aantal zaken elkaar gaan raken. Dat is volgens ons onvermijdelijk. Wil de gemeente haar eigen beleid

kunnen blijven bepalen, zullen we erop moeten letten dat deze regeling altijd ons beleid volgt en ons beleid zo dadelijk niet een gevolg wordt van de contracten of de afspraken die we in het kader van de regeling maken. Ook zal de SP goed letten op de hoogte van de geraamde uitvoeringskosten en zien wij nog risico's op het gebied van registratie en privacy in deze centrumregeling schuilgaan. Onze tweede vraag is dan ook: Hoe kijkt de wethouder tegen deze zaken aan? Ziet de wethouder deze risico's ook en wapent zij zich tegen mogelijke registratiedriften? Hoe borgt zij de privacy van cliënten bij de gezamenlijke inkoop?

Ten slotte willen we de wethouder, het college op het hart drukken dat korte jeugdzorgtrajecten of kostenbesparing op zichzelf geen hoofddoel van deze nieuwe wet zijn. Het is misschien wel verleidelijk om dat met deze centrumregeling in de hand te gaan denken en in die mindset te gaan inkopen. Maar het doel is om de jeugdzorg te verbeteren. Het gevolg daarvan is dan dat de kosten dalen en trajecten minder lang duren. Dat is absoluut wenselijk, maar dit dient niet het uitgangspunt te worden bij de inkoop of als eis voor contracten te worden gesteld. Volgens de SP is dat een echt een valkuil, want in de jeugdzorg – meer nog dan bij ieder ander beleidsveld – geldt uiteindelijk goedkoop is duurkoop. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk of nog anderen in de raad hierover iets willen zeggen. Zo niet, is het woord aan mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Dank u wel, voorzitter. Ten aanzien van de twee vragen die zijn gesteld. De ene vraag gaat over de motie over de topinkomens. Daarin wordt heel duidelijk gesteld dat de Wet normering topinkomens als criterium in de dienstverleningsovereenkomst wordt opgenomen. Hiermee moet tegemoetgekomen worden aan deze motie. Dus de wet borgt al dat men dat rondom de inkoop moet doen. Uw motie is daarvan nog een bevestiging, dat we daarmee serieus rekening moeten houden.

Wat betreft de privacywetgeving; dit wordt ook als wettelijk vereiste meegenomen in de verdere inrichting van de uitvoering. Dat is heel erg belangrijk. Dat we natuurlijk, zoals we zelf ook gewend zijn naar de privacywetgeving handelen. Maar uw oproep wil vooral laten zien dat we dat in de verdere inrichting van de uitvoering doen. Dat zullen we zeker ook ter harte nemen. We weten dat dit twee serieuze onderwerpen zijn, wat de inkoop van de jeugdzorg betreft. Dat geldt ook voor de anderen in het sociale domein. Dat was het, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Is dat voldoende beantwoord voor u? Vanaf uw plaats.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): Ja. Ik had nog een vraag over de registratie gesteld, omdat we voor zeventien gemeenten de inkoop gaan doen. In de antwoorden ging het al over twee informatiestromen. Dat was nog een vraag die ik stelde. Of de wethouder zich wapent tegen dat soort risico's die aan het registreren van die inkoop verbonden zitten.

DE VOORZITTER: *(Spreekt onverstaanbaar).*

WETHOUDER DAMSMA: Ik zou heel graag een verdere uitleg willen, want ik begrijp uw vraag niet goed.

MEVROUW VAN HAASEN (SP): De vraag is eigenlijk ... Ik had deze vraag ook al schriftelijk gesteld. Hoe moeten we dat zo dadelijk onder elkaar verrekenen? Dit omdat we straks met een jeugdbudget van achttien gemeenten werken. Een deel daarvan doen we dan samen en op basis van het uiteindelijke gebruik verrekenen we dat. Ja, precies. In de antwoorden werd gesteld dat werd verwacht dat de organisaties dit gaan registreren en dat de gemeenten dit ook zelf gaan doen. Mijn vraag is eigenlijk ... Ik zeg niet dat het gebeurt, maar ik zie dit wel als een risico. Het is de bedoeling dat wij juist met deze regeling voorkomen dat organisaties overmatig veel bureaucratie en dergelijke hebben. Ik wil voorkomen dat wij door deze regeling – en omdat wij bedenken dat wij dat onderling gaan verrekenen op basis van daadwerkelijk gebruik – daarmee niet die registratie als het ware aanwakkeren.

DE VOORZITTER: Mevrouw Damsma.

WETHOUDER DAMSMA: Helder, mevrouw Van Haasen. Ik kan alleen maar zeggen dat doordat men dit gezamenlijk met achttien gemeenten gaat doen, dit ook fors minder administratie voor de organisaties betekent dan dat men dit afzonderlijk zou doen of zelfs per subregio. Ik verwacht dat wij hierdoor echt winst kunnen boeken zodat er meer ingezet kan worden voor de zorg en hulp geleverd

kan worden, dan dat er puur aan administratie wordt gegeven. Maar wij zijn ons wel van het risico bewust. Het woonplaatsbeginsel moeten wij in ieder geval wettelijk volgen. Wij verwachten met deze inzet van achttien gemeenten dat dit al heel snel voordelen kan opleveren.

DE VOORZITTER: Oké. Dank voor de beantwoording en de discussie. Dan kijk ik even voor de stemming of alle partijen instemmen. Ik kijk even naar de SP of u uiteindelijk instemt met het voorstel. Dan wordt het voorstel Centrumregeling inkoop jeugdzorg regio Zuid Limburg. Raadsstuk 84-2014 unaniem aangenomen. Aldus besloten.

Dat was 7.1.

6.6 Vervolg: Benoeming bestuursleden gemeenschappelijke regelingen. Raadsstuk 89-2014

DE VOORZITTER: Dames en heren, dan kom ik nog even terug op 6.6 – waarbij ik zojuist al even de opmerking maakte – het hamerstuk benoeming bestuursleden gemeenschappelijke regelingen. Dat hebben we formeel niet goed gedaan. We hadden het formeel inderdaad niet als hamerstuk mogen doen, maar alle benoemingen hadden apart moeten plaatsvinden. Nou kunnen we het doorschuiven naar de volgende maand of ...? Dat kan niet. We kunnen ofwel zo dadelijk stembriefjes maken voor alle verschillende personen of wij accorderen alsnog bij dezen dat we het zo goed vinden. Dat is niet de netste manier, maar wij zijn altijd heel pragmatisch hier in de raad. Als iemand iets anders zou willen – een andere stemming of een ander standpunt wil innemen – dan kunt u dat gewoon aangeven. Zo niet dan handhaven we gewoon deze stemming. Dit ligt ook gewoon vast in de notulen, dat we het uiteindelijk op deze manier hebben gecorrigeerd. Een keer en nooit weer. Aldus besloten.

DE VOORZITTER: Dames en heren, dan zijn we aangekomen bij 7.2.

Reactie vanuit de zaal.

5. Vervolg: schriftelijke stemmingen

5.1 Vervolg: herbenoeming welstandslid Welstands-/Monumentencommissie. Raadsvoorstel 86-2014

DE VOORZITTER: Dat kan ook. Dan doen we eerst de uitslag van de stemmingen. Er zijn twee stemmingen 5.1 en 5.2. Het woord is aan mevrouw Barning.

MEVROUW BARNING (stemcommissie): Dank u wel, voorzitter. Agendapunt 5.1, herbenoeming lid Welstands-/Monumentencommissie. De stemming is als volgt uitgevallen: 37 stemmen voor en 1 stem tegen, waarmee de benoeming is aanvaard.

5.2 Vervolg: Benoeming burgerleden. Raadsvoorstel 96-2014

MEVROUW BARNING (stemcommissie): Dit gaat even iets langer duren, want daar is de stemming als volgt uitgevallen. Met 38 stemmen voor en 0 stemmen tegen zijn unaniem benoemd: de heren en dames Jeurissen, Pieters, Simons, Beckers, Brüll, Gielkens, B. Peters, N. Peeters, Schulpen, Beckers, Demandt, Frijns, Sondejker, Vrehen en Lensing. En met 37 stemmen voor en 1 stem tegen zijn benoemd de heren en dames Garnier, Rademakers, Van der Togt, Willems en Moers. Waarmee alle burgerleden zijn benoemd. Van harte proficiat.

DE VOORZITTER: Dank u wel.

Applaus

De receptie vindt plaats na afloop van de raadsvergadering, ergens in de stad op eigen kosten. Wij gaan naar 7.2.

7.2 Huisvestingsverzoek COA. Raadsstuk 95-2014

DE VOORZITTER: De visie Tapijnkazerne. Ik geef het woord aan de heer Pie Frijns namens de Seniorenpartij.

Reactie vanuit de zaal.

Bij mij staat 7.2 als visie Tapijnkazerne, eerlijk gezegd. Dan staat het bij mij verkeerd op de uitdraai die ik van de agenda heb gekregen. Dan beginnen we bij het COA, als u dat liever heeft. Dan gaan we dus naar 7.2. De heer Sabel namens de Seniorenpartij Maastricht. Dan komt de heer Bastiaens hier zitten, want dan kan ik het thema beantwoorden.

Reactie vanuit de zaal.

Ja, het stond andersom in mijn stukken. We doen toch het COA.

DE PLV. VOORZITTER: Goed, dank u wel. Het raadsvoorstel huisvestingsverzoek van het COA. Het woord is aan de heer Sabel.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij): Dank u wel, voorzitter. Een paar weken geleden gebeurde in onze straat een ernstig ongeluk. Een jonge vrouw werd zwaargewond uit haar auto gehaald en met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht. Ik zie de beelden nog steeds voor me. Iedereen leefde mee en vroeg zich af hoe dat ongeluk had kunnen gebeuren. Voorzitter, mijn beleving is niet vergelijkbaar met hetgeen de honderden, duizenden vluchtelingen in hun land en de vluchtelingenkampen doormaken. Mensen die hun hele hebben en houden hebben achtergelaten. Zij kloppen getraumatiseerd en ontredderd bij ons aan. De opmerking “er is plaats in de herberg” brengt ons dicht bij huis. Ook Maastricht gaat een bijdrage leveren aan het urgente vluchtelingenprobleem, tijdelijk, voor drie jaar. Dan moet er een meer permanente plek beschikbaar zijn in de François de Veyestraat.

Voorzitter, in de commissievergadering heeft de Seniorenpartij er eveneens op gewezen samen met andere partijen dat wij de communicatie met de bewoners van Limmel moeten intensiveren. We moeten openstaan voor hun vragen. Maar, voorzitter, wij moeten ervoor waken om de mensen van Limmel een worst voor te houden: geen toezeggingen doen die wij niet kunnen waarmaken. We onderstrepen de toezeggingen van de burgemeester gedaan in de commissievergadering. Dat na drie jaar de tijdelijke locatie wordt gesloten. Dat de locatie François de Veyestraat wordt onderzocht en als het kan, wordt ingericht als meer permanente locatie.

En dan over die François de Veyestraat. Wij vragen de burgemeester om ons in een memorie van antwoord duidelijk te maken wat de vergunning aan ProRail over het stallen of parkeren en rangeren van chloortreinen precies inhoudt. En waarom en of er in de vergunning onderscheid wordt gemaakt tussen een hotelfunctie en een asielzoekerscentrum. Chloortreinen horen onzes inziens niet thuis in dit gebied. We willen ook weten hoe vaak het nog voorkomt dat er een chloortrein in Maastricht wordt gestald.

Ten slotte voorzitter, wij raadsleden moeten het voorbeeld geven en de nieuwe tijdelijke bewoners van Overmaze een warm welkom bieden. Laten we samen bekijken hoe we dat op een goede manier zouden kunnen doen. Dank u wel.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Sabel. Het woord is aan het CDA, mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Dank u wel, voorzitter. Allereerst wil ik mij graag aansluiten bij de warme woorden van welkom aan de mensen die wij opvangen. Het is inderdaad niet niks. Wat ik ook heel erg waardeer, is dat alle politieke partijen, maar ook de mensen van Limmel hebben gezegd: wij begrijpen dat die mensen moeten worden opgevangen. Maar wij begrijpen ook heel goed de zorgen van de mensen in Limmel die zeggen: ja, moet dat nu allemaal bij ons in de wijk? Kunnen we het niet wat meer verspreiden over de stad? Dat zijn de zorgen die daar leven. Wij hebben als raad ook daarvoor aandacht gevraagd tijdens de commissievergadering. Tijdens die commissievergadering heb ik ook namens het CDA aan het college gevraagd of er met de bewoners in gesprek kon worden gegaan en of er bepaalde toezeggingen aan de mensen in Limmel gedaan konden worden. Wij hebben er toen ook op aangedrongen om die toezeggingen te doen voor aanvang van deze vergadering, zodat we ze zouden kunnen opnemen in het raadsstuk. Ik heb begrepen dat er wel in Limmel gesprekken zijn gevoerd. Ik heb ook begrepen dat dit niet is met de besluitvormers maar met mensen die geen mandaat hadden om namens het college toezeggingen te doen. Ik zou daarop graag een reactie van het college willen hebben. Een veelgehoorde klacht in Limmel is dat de mensen aangeven: ja, we zijn ook heel erg laat in het hele proces betrokken. Ik zou toch ook weer de discussie willen aangaan over hoe we dat in het vervolg op een andere manier zouden kunnen doen. Even kijken.

Wat wij heel erg belangrijk vinden, is een optimale begeleiding van de wijk. Er is eerder aangegeven: het verenigingsleven kan een bindende factor zijn. De ondernemers kunnen een bindende factor zijn. Maar wat heel duidelijk uit Limmel terugkomt is: welke verenigingen? RKVCL staat ook zwaar onder druk en moet eventueel wijken voor een waterbuffer. Dat zijn allemaal zorgen die daar nog steeds leven. Ik heb naar aanleiding daarvan ook contact gezocht met de heer Albert Nuss van de PvdA. Wij hebben samen een motie voorbereid. Niet dat de antwoorden in de raadsinformatiebrief niet afdoende waren, maar omdat een raadsinformatiebrief geen officieel raadsstuk is. Het is geen officieel besluit. Wij willen toch een aantal zaken goed formaliseren. In die motie die ook gesteund wordt door de Partij Veilig Maastricht, de Maastrichtse Volkspartij, Stadsbelangen en de Liberale Partij Maastricht verzoeken wij het college en leest vervolgens het dictum voor.

Motie: actieplan Limmel

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 16 september 2014,

Overwegende dat;

- *er nog nooit zoveel mensen hun woongebieden ontvluchtten vanwege oorlogsgeweld en vervolging waardoor ook het aantal mensen dat in Nederland een veilige haven zoekt enorm stijgt;*
- *de Maastrichtse gemeenteraad te kennen heeft gegeven graag bij te dragen in de opvang van deze mensen in Maastricht;*
- *daarvoor op korte termijn alleen de locatie Overmaze voor in aanmerking komt omdat die leegstaat en snel kan worden aangepast aan de noodzakelijke specificaties van een asielzoekerscentrum;*
- *de afspraak is gemaakt dat dit een tijdelijke locatie is om op termijn te komen tot een permanent centrum aan de François de Veyestraat;*
- *het voor buurtbewoners en vluchtelingen van belang is dat er goede (tijdelijke) voorzieningen komen;*
- *het college van B en W en de bewoners Limmel-Nazareth wederzijds te kennen hebben gegeven met elkaar in gesprek te willen gaan over de kansen en de zorgen die de komst van het tijdelijk AZC Overmaze met zich meebrengen;*
- *er voorzieningen getroffen moeten worden ten aanzien van de leefbaarheid en toekomstbestendigheid van de wijk en dat de bewoners daar een goede stem in moeten hebben,*

Verzoekt het college;

1. *de gesprekken met de bewoners- en middenstandsvertegenwoordiging van Limmel-Nazareth met spoed en voortvarend voort te zetten dan wel te starten, waarbij gezamenlijk gezocht wordt naar kansen resulterend in concrete afspraken;*
2. *daarbij te onderzoeken welke structurele voorzieningen voor Limmel ten aanzien van leefbaarheid, woongenot en toekomstbestendigheid met voorrang kunnen worden opgepakt en financieel naar voren kunnen worden geschoven;*
3. *daarbij aandacht te geven aan mogelijke extra inzet van toezichthouders in blauw of anderszins, indien dat nodig blijkt te zijn;*
4. *waarbij extra ondersteuning voor het verenigingsleven wordt onderzocht;*
5. *blijvende aandacht te geven aan de bewoners aan de Willem Alexanderweg middels separaat overleg;*
6. *de werkgelegenheid die voortvloeit uit de komst van het AZC Overmaze onder de aandacht te brengen van werkzoekenden uit Limmel-Nazareth en/of, indien nog niet volledig toegerust, hen middels opleiding en begeleiding werkgelegenheidsperspectief te bieden,*

En gaat over tot de orde van de dag

Ondertekend door CDA, Vivianne Heijnen, PvdA, Albert Nuss, PVM, Esmeralda Thieme, MV, Jan Hoen, SBM, John Stijns

Ik zal zo meteen deze motie aanbieden.

DE PLV. VOORZITTER: Ja, naar ik begrijp staat de motie nog niet in NotuDoc. Dat betekent dat het voor iedereen wat moeilijk is om precies te overzien wat nu de besispunten zijn. De vraag is of de griffie dit op dit moment kan doen, zodat iedereen dit ook zo dadelijk in het systeem heeft. Ja, het staat erin.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, de heer Nuss en ik hebben de motie ook aan alle fractievoorzitters gestuurd. Wellicht dat de motie toch al enigszins onder de fracties heeft gecirculeerd. Maar het is fijn als het even definitief wordt opgenomen. Even kijken. Met betrekking tot de raadsinformatiebrief hebben wij toch als fractie nog een aantal vragen. Er staan een aantal vormen vermeld, hoe men een contract kan opzeggen dan wel verlengen. Een daarvan is dat men via een aangetekende brief zou kunnen opzeggen. Maar er staat ook dat men een contract voor bepaalde tijd zou kunnen afsluiten. We willen toch graag even duidelijkheid over hoe die periode van drie jaar precies wordt vastgelegd. Daarnaast is het voor ons toch ook heel belangrijk, ook voor de mensen van Limmel en ik denk ook voor de mensen die tijdelijk worden opgevangen in het asielzoekerscentrum: hoe zit het nu precies met die periode van drie jaar? Want er staat in sommige stukken ... Er is onduidelijkheid over wanneer die termijn ingaat. Daar komt het eigenlijk op neer. Wij hebben begrepen dat in de raadsinformatiebrief staat dat het is vanaf het moment dat de vergunning wordt goedgekeurd. Maar wij hebben ook begrepen dat er al mensen in het asielzoekerscentrum zouden mogen gaan wonen voordat die vergunning van kracht is. Wij zouden willen voorstellen om op te nemen dat de drie jaar termijn ingaat vanaf de eerste bewoning in het asielzoekerscentrum te Limmel. We hebben ook een amendement klaarliggen om dat eventueel te bekrachtigen. Dat zou ergens halverwege november zijn, hebben wij begrepen. Ook daarvoor geldt dat wel het een en ander in de raadsinformatiebrief staat, maar een raadsinformatiebrief is geen officieel raadsbesluit. Wij willen het gewoon officieel in dat raadsvoorstel bekrachtigen. Dan toch nog even over de locatie op de François de Veyestraat. Er zijn eerder initiatieven geweest om die François de Veyestraat in te gaan vullen. Maar wij hebben ook begrepen dat dit eerder is mislukt omdat die grond daar zwaar is vervuild. Is het COA daarvan op de hoogte? Wordt dat meegenomen in die hele aanvraag voor een bouwvergunning? Ik vind dat toch heel belangrijk om te weten. Want de heer Sabel zei terecht dat we de mensen in Limmel geen worst moeten voorhouden. Op het moment dat dit soort belangrijke informatie nu nog niet bekend zou zijn bij het COA – want het wordt ook niet echt in de raadsstukken vermeld – dan lijkt mij dat wel belangrijk om dat toch even heel duidelijk te hebben. Graag ook een antwoord op die vraag. Tot zover onze eerste termijn. Dank u wel.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan D66, de heer Schoffeleers.

DE HEER SCHOFFELEERS (D66): In het huis van de vader is plaats voor velen. Een stad met 123.000 inwoners en miljoenen bezoekers per jaar zou zich moeten doodschamen als zij niet 600 asielzoekers zou kunnen opvangen. Wie deze zomer het nieuws zelfs maar zeer summier heeft gevolgd, kan onmogelijk gemist hebben dat het goed mis is in grote delen van de wereld, vaak slechts enkele uren vliegen hiervandaan. Vervolging omwille van geloof, ras, seksuele voorkeur. Ook kan het niemand ontgaan zijn dat we dit jaar herdenken dat het honderd jaar geleden is dat de Eerste Wereldoorlog begon met al zijn ontwrichtende gevolgen. Wie voor zijn leven vlucht en na een vaak erbarmelijke tocht Europa bereikt, moet worden geholpen. Voor alle helderheid, ik pleit er niet voor dat Nederland eender wie zou moeten opvangen. Tegenstanders hebben te accepteren dat we een humanitaire plicht hebben en dat we geen muur om Nederland of Maastricht in het bijzonder heen kunnen zetten. Voorstanders hebben te accepteren dat Nederland niet iedereen kan opvangen. We beschikken niet over dergelijke middelen. Over een dergelijk opnamevermogen beschikt onze samenleving niet. Ik begrijp dat niet iedereen in Limmel en Sint Maartenspoort staat te juichen. Daarbij neem ik aan dat er ook veel vrees is omwille van het onbekende. Het is dan ook van zeer groot belang dat beide buurten nauw bij de verdere uitvoering worden betrokken, waarbij afspraken tussen het COA, de gemeente en buurten vast worden gelegd in een convenant. De actuele nood dicteert dat de leegstaande gevangenis wordt gebruikt. We gunnen de mensen een warm welkom, waarbij bij gebrek aan beter en als tijdelijke locatie deze voldoet. Ook hier geldt voor ons, tijdelijk is ook daadwerkelijk tijdelijk. Uiterlijk drie jaar en geen dag langer. Waarbij wij een dringend beroep op het COA doen om het een en ander binnen twee jaar te realiseren. Eerder fungeerde het gebouw aan de François de Veyestraat als asielzoekerscentrum. Dat heeft toen naar behoren gefunctioneerd. Wat ons betreft is dit dan ook opnieuw een goede, permanente locatie. Voorzitter, tot slot. Nog steeds bestaat het vooroordeel dat asielzoekers en vervolgens als het asiel wordt toegekend, statushouders alles in de schoot geworpen krijgen, van huisvesting en huisraad tot aan een uitkering. Leest u er de commentaren op Maastricht Dichtbij en andere fora maar op na. U en ik weten dat dit niet zo is. Het zou goed zijn als een en ander actief onder de aandacht van Maastricht wordt gebracht. Dank u.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Schoffeleers. Dan is het woord aan de SP, de heer Gunther.

DE HEER GUNTHER (SP): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, elke dag opnieuw worden wij geconfronteerd met gruwelijke beelden op de televisie vanuit Syrië, Afghanistan, Irak etc. Elke dag opnieuw gruweldaden, waardoor de mensen hun leven niet meer zeker zijn en met de dood worden bedreigd. Honger, geweld, terreur, dat is daar de dagelijkse gang van zaken. Voorzitter, veel van deze mensen slaan dan ook op de vlucht voor dit geweld tegen de mensheid. Duizenden mensen die op de vlucht zijn, zoeken hun heil elders in de wereld waaronder Nederland. De mensen die ons land binnenkomen, worden opgevangen bij het COA. Bij de gemeente Maastricht is ook het verzoek gekomen voor de opvang van ongeveer zeshonderd vluchtelingen. Mensen die hun leven niet zeker zijn in hun eigen land en voorzitter, waar ook in de eigen regio helaas geen plaats meer is voor een veilige opvang. Maastricht heeft in het verleden al ervaring opgedaan met de opvang van asielzoekers in het gebouw aan de François de Veyestraat. Dit gebouw is echter op zeer korte termijn niet voor opvang beschikbaar. Men heeft daarom de locatie van de voormalige gevangenis als tijdelijke opvang gevraagd.

Voorzitter, niemand van ons zal ontkennen dat dit voor een kleine buurtgemeenschap, zoals de wijk Limmel – waar de toekomstige tijdelijke opvang zal plaatsvinden – een ingrijpende verandering zal betekenen. Voorzitter, maar wij Maastrichtenaren laten niemand in de kou staan. Voorzitter, ik wil toch voor de buurt dringend aandacht vragen. Limmel is een kleine gemeenschap en met nog eens zeshonderd bewoners erbij, heeft dit wel impact. De SP vraagt dan ook om vooral goed naar de mensen in de buurt te luisteren. Wij vragen ook om een goed communicatieprogramma zodat de buurtbewoners gemakkelijk en op een eenvoudige wijze hun belevingen kunnen delen en waarnaar geluisterd wordt.

Voorzitter, zo ook de kinderen die straks naar school moeten gaan. De SP benadrukt vooral dat de klassen van de school niet overbelast raken en de kinderen van zowel de bewoners uit Limburg als de bewoners van Overmaze geen goed onderwijs kunnen genieten. Wij drukken daarom het COA op het hart zich goed te realiseren dat er kinderen bij zijn die de taal niet machtig zijn en misschien wel een achterstand op hun leeftijdsgenootjes hebben. De SP zou dan ook graag van het COA willen weten of zij hiervoor een extra programma hebben om de kinderen uit de opvang ook eerst de taal te leren en ook eventueel te kunnen bijschaven, waar nodig om heel gemakkelijk in te kunnen stromen in de schoolgemeenschap die voorhanden is.

Voorzitter, de huidige tijd leert mij ook te weten dat de lange arm van de criminelen die ook in ons land zitten, hier wel brood in zien. Mensenhandel is deze groep niet vreemd. De SP vraagt dan ook dringend om de buurt een extra bescherming te bieden door meer politie, surveillances of op een andere wijze voor de veiligheid te zorgen. Binnen de opvang zal het COA dit in goede banen moeten leiden.

Ook vraagt de SP extra aandacht voor de uitgeprocedeerde asielzoekers. Voorzitter, wij willen hier geen toestanden zoals in Amsterdam of andere grote steden, waar mensen die zijn uitgeprocedeed van kerk naar kerk lopen of ergens met hun slaapzak lopen. Wie weet waar? Ook dit is een taak van het COA. Wij vragen hiervoor dus voldoende aandacht.

Voorzitter, bij de gedachte dat mensen hier naartoe komen, ben ik zelf op onderzoek uitgegaan om naar een geschikte opvang te kijken. Helaas kom ik ook niet verder en ik moet dan ook toegeven dat dit voor de tijdelijkheid een betere plaats is. Voorzitter, in de commissie hebt u aangegeven dat de opvang maximaal drie jaar is waarin duidelijk moet worden of de mensen kunnen verhuizen naar een andere opvang – bijvoorbeeld naar de François de Veyestraat zodra deze geschikt bevonden is – of dat de opvang wordt opgeheven. Alleen vraag ik mij dan wel af waarheen met deze gezinnen, mannen, vrouwen en kinderen, mocht dat niet lukken.

Voorzitter, het afgelopen weekend vierde Maastricht haar zeventigste Bevrijdingsdag. Vier jaar, vier maanden en vier dagen waren wij belegerd door een vreemde mogendheid. Nu vierden wij feest. Wij zijn vrij en kunnen alles zeggen. Wij kunnen in vrijheid leven. Voorzitter, voor de mensen in de opvang is dat gevoel van vrijheid ver weg, heel ver weg. Ik hoop dat zij in ons Maastricht weer even op adem kunnen komen en zich hier veilig voelen. Ik dank u.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Gunther. Het woord is aan de Partij van de Arbeid, de heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Dank u wel, voorzitter, raadsleden, mensen op de tribune. De beelden die tot ons komen doen zeer. Zoveel mensen die door oorlogen en aangedane ellende huis en haard moeten verlaten. Ieder van u zal zich erkennen in die vader of die moeder of dat kind dat zonder ouders en familie op de vlucht slaat. Stelt u zich eens voor dat u samen met die oude vader of moeder samen met honderd andere Maastrichtenaren hier op de Markt zou staan omdat u moet vluchten, moet vrezen voor uw leven. En u wordt verteld dat u in Noord-Afrika van harte welkom bent. Er zal voor u worden

gezorgd. U krijgt samen met uw gezin een veilige plek toebedeeld en verzorging zal worden aangeboden. Probeert u zich eens die emotie voor te stellen, wanneer u hier staat.

En de commissie AZ&M was raadsbreed duidelijk. Ik mag zeggen hartverwarmend. Wat de Partij van de Arbeid betreft, de opvang van vluchtelingen is een humanitaire, morele plicht. Niet alleen omdat de aard en omvang van de brandhaarden op dit moment gigantisch zijn en wij echt niet weten hoelang dat nog zal duren. Maar ook omdat de Partij van de Arbeid als sociaaldemocratische partij staat voor internationale solidariteit. Dat betekent dat vluchtelingen waar ook ter wereld menswaardig opgevangen dienen te worden. En om menswaardig de vluchtelingen op te kunnen vangen, is het van even groot belang dat integratie in de buurt en in de stad gedragen wordt door het betrekken van de buurt, door het betrekken van direct omwonenden en dat de vluchtelingen intensieve begeleiding krijgen. En de Partij van de Arbeid vindt dat de tot nu toe verschenen raadstukken ook op die merites moeten worden beoordeeld en moeten worden beschouwd. Hebben die stukken voldoende kwaliteit? Zijn ze voldoende gewaarborgd om een menswaardige opvang te bieden en geïntegreerd in stad en buurt? Laat dat vanavond ons doel zijn.

Vanochtend om 10 uur hadden Vivianne Heijnen en ik en onze fractieleden een amendement gereed omdat we met de burgemeester hadden afgesproken dat het drie jaar zou duren, wat die tijdelijkheid betreft. Toen kwam de raadsinformatiebrief met een heleboel informatie. Ik moet u zeggen dat ik opgelucht en blij was, want ik zag daarin ook staan waarnaar we zo nadrukkelijk hadden gevraagd en waarvan de burgemeester ook had gezegd: "Voor die drie jaar, daarvoor ga ik staan." Ik was daarmee echt oprecht blij en ik dacht: "Het amendement moeten we niet meer doen." Het is overbodig. Maar daarna kwamen er allerlei geluiden. Er staat "vergunning verleend". Ik zou heel graag het volgende willen weten als we het over drie jaar hebben. Bedoelen we dan ook drie jaar? Daarom hadden wij in ons amendement opgenomen: drie jaar vanaf de eerste bewoning. Daarmee zijn we in elk geval duidelijk. Duidelijk voor de mensen in de buurt van Overmaze waar het vluchtelingencentrum wordt gevestigd, maar ook duidelijk voor de vluchtelingen. Eigenlijk geldt ook hetzelfde voor de motie. Ik hoorde ook: ja maar, het staat allemaal in de raadsinformatiebrief. Daar gaat het niet om. Het gaat erom dat we gezamenlijk kijken of datgene waartoe wij verplicht zijn – namelijk mensen samen opvangen, samen met die buurt – of we dat goed genoeg samen hebben geregeld, voor zover dat in onze mogelijkheden ligt. Dank u wel, voorzitter. Ik ben benieuwd naar het antwoord van het college.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Nuss. Het woord is aan GroenLinks, de heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Ja, voorzitter. De opvang van asielzoekers past in Nederland in een lange traditie van niet zomaar honderden jaren, maar eigenlijk al vanaf de tijd van de Verenigde Provinciën, volgens mij. Als we bijvoorbeeld honderd jaar terugkijken, dan trokken bijvoorbeeld tienduizenden Belgen hier de grens over. Niet alleen hier, maar over de volledige grens van Nederland. Ook zij werden in eerste instantie zeer warm opgevangen. Alleen kwamen zij vervolgens in tentenkampen terecht. Toen zij wat langer bleven, was het toch een beetje lastig. Toen stonden we eigenlijk vrij gauw weer klaar om die mensen zo snel mogelijk te bewegen terug naar het oorlogsland te gaan. Gelukkig is dat tegenwoordig anders. Ik ben blij dat wij asielzoekers niet meer in tentenkampen willen steken. Ik ben ook blij dat wij asielzoekers een veilige haven willen bieden en zo nodig niet voor een korte periode, maar ook voor een langere periode. Voorzitter, allereerst dan het voorstel. Een gevangenis is natuurlijk geen prettige plek emotioneel gezien, om asielzoekers in weg te stoppen. Dat levert ook bij ons enige emotie op. Men wil dat liever niet. Maar tegelijkertijd realiseren wij ons ook dat er op dit moment geen andere plek in Maastricht is waar we die opvang goed zouden kunnen doen. Althans voorlopig nog niet. Hieraan wordt wel gewerkt. Wij hebben er wel vertrouwen in, als men gewoon kijkt naar de omstandigheden zoals die zijn, dat de voormalige gevangenis wel geschikt gemaakt kan worden voor de bewoning door asielzoekers. En dat dit ook zeker voor een tijdelijke periode een goede opvang kan bieden. Wij zijn ook blij dat wij als stad onze verantwoordelijkheid daarin kunnen nemen.

Voorzitter, dan wat betreft de zorgen die al eerder gedeeld zijn door de bewoners en ook zoals die nu hier in de raad worden besproken. Ik heb in de commissievergadering duidelijk van de burgemeester de toezegging gehoord dat als na drie jaar blijkt dat de François de Veyestraat niet geschikt blijkt te zijn, dat na drie jaar ook de bewoning van de gevangenis, althans Overmaze stopt. Die toezegging heb ik in de commissie al gehoord. Die toezegging heb ik ook teruggezien in de raadsinformatiebrief. Ik ben ook blij dat dit nu zwart op wit op papier staat. Het is natuurlijk wel jammer dat de raadsinformatiebrief pas deze middag kwam, waardoor het een en ander kruiste met de motie en het amendement van onder andere het CDA en andere partijen. Ik zou in die zin sowieso aan het college het verzoek willen doen als dit weer op deze manier gebeurt – dergelijke stukken in de raad komen – dat de raadsinformatiebrief niet pas in de middag van de raadsvergadering komt. Want nu moeten we een

discussie voeren over wat we van het amendement vinden, terwijl dit eigenlijk al deels in de raadsinformatiebrief staat. Ik zou eigenlijk naar een oplossing willen gaan, want gelet op de informatie die voorligt, denk ik dat de motie en het amendement eigenlijk overbodig zijn gelet op de omstandigheden en de stukken die we nu hebben. Daarom zou ik willen vragen of het mogelijk is om bijvoorbeeld de raadsinformatiebrief gewoon toe te voegen aan de stukken zoals we die vandaag in de raad bespreken, zodat dit als bijlage bij het raadstuk dient.

DE HEER SCHOFFELEERS (D66) per interruptie: Voorzitter, per interruptie? Deze raadsinformatiebrief – ook al komt deze heel laat binnen – maakt natuurlijk gewoon deel uit van de informatie die ten grondslag ligt aan onze beraadslagingen. Alleen al op grond daarvan maakt het gewoon deel van de stukken uit. Dat kunnen we nog een keertje heel formeel benoemen, maar voor zover ik weet, maakt dit gewoon deel hiervan uit. Gelet op de toezeggingen etc. die zijn gedaan, maakt dit inderdaad de motie en het amendement overbodig.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Voorzitter, ik ben het volledig met de heer Schoffeleers eens. Als ik even kort mag reageren? Ik ben het volledig met de heer Schoffeleers eens. Ik zou alleen alle zekerheid willen hebben en alle onzekerheid willen wegnemen. Maar ik ben het volledig met u eens. Dit maakt gewoon deel uit van de beraadslagingen. De toezegging in de commissie is ook een toezegging in de raad. Wat ons betreft staat deze ook. Alleen aangezien er nu onduidelijkheid is, zou ik graag die duidelijkheid willen scheppen.

DE PLV. VOORZITTER: Interruptie door de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter, er bestaat een verschil tussen een raadsstuk en raadsbesluit en een raadsinformatiebrief. Een raadsinformatiebrief is iets anders, juridisch gezien. Het is daarom noodzakelijk dat de raadsinformatiebrief niet als besluitvorming wordt beschouwd. Dat kan helemaal niet.

DE PLV. VOORZITTER: U zet uw betoog voort?

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Na ja, kijk, voorzitter. Mijn voorstel zou zijn – maar nogmaals misschien is dat formeel niet juist – om de raadsinformatiebrief als bijlage bij het raadsstuk te voegen zodat het ondubbelzinnig deel uitmaakt van het besluit.

DE PLV. VOORZITTER: Ik stel voor dat wij zo dadelijk horen of dat überhaupt kan of niet. Dat dit wordt uitgezocht. Dat gaan we zo vernemen.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, precies. Laat ik dan hieraan ten slotte nog toevoegen; uiteindelijk is voor iedereen duidelijk wat we bedoelen. Het is voor iedereen duidelijk dat voor maximaal drie jaar Overmaze bestemd wordt als asielzoekerscentrum. Laten we het zo zeggen. Door D66 werd gezegd: “En geen dag langer”. Na ja, kijk. Als het een dag ...

DE PLV. VOORZITTER: Mevrouw Heijnen, nog even kort voor een interruptie.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Maar, voorzitter, als ik in ieder geval even mijn zin mag afmaken? Voor iedereen is duidelijk wat wij beogen. Ik vind het jammer dat het nu gaat vervallen in een discussie of dit behoort tot het raadsstuk of niet.

DE PLV. VOORZITTER: Volgens mij is dat nu ook helder. Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, voorzitter. De reden waarom wij toch het amendement waarschijnlijk wel willen indienen – we zijn daarover nog niet helemaal uit. Ik moet nog even met mijn collega overleggen. Maar dat is omdat er toch veel onduidelijkheid bestaat over wanneer die drie jaar exact ingaan, ook onder de bewoners van Limmel. Zij geven dat ook echt aan. Kijk als wij nu met een heel duidelijke toevoeging aan het raadsbesluit daarover duidelijkheid kunnen bieden, waardoor wij rust creëren in een wijk die toch op een redelijk laat tijdstip bij deze hele besluitvorming geïnformeerd en betrokken is; ik denk dat dit dan een mooie handreiking naar de wijk Limmel is.

DE PLV. VOORZITTER: We gaan het zo van het college horen.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Dat lijkt mij ook. Ik wil best even wachten op de volgende interruptie.

DE PLV. VOORZITTER: De heer Nuss nog een keer, per interruptie.

DE HEER NUSS(PvdA) per interruptie: Alles wat is gezegd, is uitstekend. Ik hoop ook dat het college daarover helderheid biedt. Het gaat erom – ik wil daar toch even de nadruk op leggen en ik meende ook dat u dat zei – hoe we deze mensen, deze vluchtelingen het allerbeste in onze stad kunnen opvangen. Laten we ons niet verliezen, daar waar dat niet nodig is, in een formaliteit. Met alle respect voor wat er is gezegd. Dank u wel.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel. De heer Krabbendam.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, dank u wel, voorzitter. Ja goed, voorzitter. Ik heb het al over de menselijkheid van Overmaze en de wenselijkheid van de François de Veyestraat gehad. Laat ik dan ook nog even aandacht besteden aan de zorgen zoals die in de buurt leven bij de direct omwonenden. We hebben ook als fractievoorzitters allemaal al mails ontvangen van de direct omwonenden die veel zorgen hebben over wat straks met hen gaat gebeuren. Die zorgen kan ik, zeker voor een bepaald deel, begrijpen. Ik kan mij ook voorstellen dat als je ineens ... Laat ik het op mijzelf betrekken. Als ik ineens een nieuwe buurman krijg, kijk ik ook eerst de kat uit de boom. Dan wil ik ook eerst even weten wat voor een vlees ik in de kuip krijg. Ik heb tot nu toe altijd geluk gehad. Maar het was natuurlijk altijd maar één buurman en geen zeshonderd in één keer. Dus dat begrijp ik wel. Tegelijkertijd hebben we ook een heel goede beantwoording gekregen van het college en van met name ook het COA over hoe zij deze hele situatie gaan aanpakken. Zij hebben zeer uitvoerig in de commissie toegelicht hoe zij met de bewoners in gesprek zullen gaan. Hoe zij dat oplossen. Wat hun ervaringen uit het verleden zijn. En hoe zij die ook gaan gebruiken om deze situatie zo goed als mogelijk, ook voor de bewoners laten verlopen. Zodat de communicatie zo goed als mogelijk verloopt. Zodat de bewoners zo goed als mogelijk weten dat als zij ergens mee zitten, waar zij daarmee terecht kunnen. Dat er ook op regelmatige basis een overleg wordt ingesteld waar zij hun grieven, problemen en ook hun oplossingen kwijt kunnen. Ik moet zeggen dat die beantwoording bij mij, maar ook bij mijn fractie tot heel veel geruststelling heeft geleid. Ik wil ook het college en het COA danken voor die beantwoording. Ik hoop ook dat zij erin zullen slagen om die beantwoording zo goed als mogelijk naar de bewoners zelf over te brengen. Natuurlijk met name bij die mensen die de direct omwonenden zijn. Daar leven de grootste zorgen. Daar zou ik ook de grootste communicatie op in willen zetten. Voorzitter, dan wil ik ten slotte afsluiten met een oproep die ook de heer Sabel heeft gedaan. Toevallig spraken wij elkaar daarover aan de telefoon en kwamen wij min of meer in gesprek over een, in mijn ogen, zeer goed idee. Ik zou samen met de heer Sabel een oproep willen doen: Ga als raad kijken naar wat onze mogelijkheden zijn om ook op vrijwillige basis een bijdrage te leveren aan de programma's die straks in het AZC gaan lopen, bijvoorbeeld over wat democratie in Nederland is. Hoe functioneert dat? Wellicht kunnen wij als raad daaraan een goede bijdrage leveren. Ik weet niet bij wie ik dit verzoek zou moeten neerleggen, bij ons allen of misschien bij onze nieuwe tijdelijke griffier. Maar ik zou in ieder geval die oproep hier willen doen. Dat wij daarin de handdoek oppakken en onze verantwoordelijkheid nemen. Dank u wel, voorzitter. Tot zover.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Krabbendam. Het woord is aan de Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Tijdens de AZ-vergadering hebben wij het huisvestingsverzoek uitgebreid besproken. Niettemin wil ik daaraan het volgende graag nog kort toevoegen. Voorzitter, de inwoners van Limmel hebben aangegeven niet afwijzend tegenover de opvang te staan, maar wel enige zorgpunten te hebben. Het niet-afwijzende karakter werd zowel door de inwoners, de fractievoorzitters als de burgemeester herhaaldelijk benadrukt tijdens de AZ-vergadering. Voorzitter, PVM deelt deze zorgpunten. Het delen van deze zorgpunten betekent overigens niet dat wij als PVM op voorhand verwachten dat zich problemen zullen voordoen, maar we moeten wel realistisch zijn. Een diverse groep qua grootte bestaande uit 650 personen, van hoog- en laagopgeleiden met in beginsel weinig of geen dagbesteding, met kruislings wellicht andere sociale waarden en normen afkomstig uit Syrië, Afghanistan en Irak. Daaraan mogen wij niet zonder meer voorbijgaan. Voorzitter, in die zin onderschrijven we ook de motie. Niet alleen omdat de inwoners van Limmel ons dit al meerdere malen hebben verzocht, maar temeer omdat het onze plicht is om ook voor de inwoners

van Limmel zorg te dragen voor een veilige en sociale leefomgeving. Als wij als raad een steentje kunnen bijdragen aan het gevoel van de inwoners van Limmel, dan moeten we dat zeker niet nalaten. Tot dusver. Dank u wel.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Thieme. Van de VVD heb ik geen naam op staan. De heer Severijns.

DE HEER SEVERIJNS (VVD): Voorzitter, vluchtelingen zijn mensen die in hun eigen land aantoonbaar niet veilig zijn en in de eigen regio niet kunnen worden opgevangen. Voor hen, is volgens de VVD plaats in dit land. Door de grote instroom van vluchtelingen uit oorlogsgebieden is er een acute behoefte aan meer centra voor asielzoekers. De penitentiaire inrichting Overmaze staat momenteel leeg en is volgens het COA geschikt voor de tijdelijke opvang van asielzoekers. Daarnaast starten wij een onderzoek naar de vestiging van een permanente vestiging van een ASC. Hiervoor is het gemeentelijke pand aan de François de Veyestraat in beeld.

Mijn fractie is van mening dat ook de gemeente Maastricht haar maatschappelijke verantwoordelijkheid moet nemen en de vestiging van zowel een tijdelijke als een permanente AZC binnen haar grenzen mogelijk moet maken. Een AZC is zelden welkom in een buurt die veel overlast vreest van grote aantallen asielzoekers. De ervaring leert echter dat na verloop van tijd omwonenden een positievere instelling krijgen ten aanzien van een centrum. Wij hopen dat dit ook in Limmel gebeurt. Wij roepen het college op om alle maatregelen te nemen die nodig zijn om een rimpelloze vestiging van een AZC in Limmel mogelijk te maken. Luister naar de buurt. Zij zijn immers de oren en ogen. Alleen een goed samenspel tussen het COA, de gemeente en de buurt zal voor voldoende draagvlak zorgen.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Severijns. Stadsbelangen Maastricht, de heer Steijns.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, in de raadscommissie hebben wij uitgebreid stilgestaan en ook de gelegenheid gehad om samen met de vertegenwoordigers van het COA toch inzicht te krijgen in hetgeen de betekenis is van als Maastricht huisvesting gaat regelen voor mensen die – het zal je maar treffen – van de ene op de andere minuut huis en haard moeten verlaten. Stadsbelangen sluit zich dan ook aan bij de vragen en de zorgen die zijn uitgesproken door de collega's mevrouw Heijnen en de heer Nuss. Stadsbelangen wil daarbij alleen aanvullen dat het uiteraard een humane plicht voor de stad Maastricht is om alles in het werk te stellen voor diegenen aan wie wij huisvesting gaan aanbieden om hen zo optimaal mogelijk, vrij in Maastricht te kunnen laten bewegen en de draad in het dagelijkse leven te laten oppakken zodat zij ook weer, zo goed als mogelijk, een normaal gezinsleven dagelijks kunnen leiden. Maar, voorzitter, het is ook onze taak om alles in goede harmonie te laten verlopen en in goede harmonie af te stemmen met het gezinsleven van de bewoners in Limmel. Als we daarin slagen, hebben we een breed draagvlak zodat men deze huisvesting aan de mensen die hierheen komen, ook kan bieden. Dank u wel.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Steijns. De Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoën.

DE HEER HOËN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, dames en heren. Eerst dacht ik, na de bijdrage van de fractievoorzitter van het CDA dat ik daaraan nog weinig zou kunnen toevoegen omdat ik het daarmee helemaal eens was. Maar lopende het debat zijn er toch enkele vragen die ik in eerste instantie ook hier te berde zou willen brengen. Ik ben blij dat wij als stad, aangezien wij trots op onze internationale uitstraling zijn, ook deze verantwoordelijkheid willen nemen om mensen die in nood zijn op te vangen. Dat siert de stad en de gemeenschap en dat hoort ook zo. Voorzitter, het COA heeft in het verleden in deze stad vaker, maar dan veel kleinschaliger dit werk gedaan. Wij hebben ook alle vertrouwen dat het goed is. Maar daarmee moet ook gezegd worden dat het COA een organisatie is die de punten en komma's telt. Dat betekent dat het juridisch goed sluitend moet zijn. Daarom ook mijn opmerking over het verschil tussen een raadsinformatiebrief en een raadsbesluit. Dat is van wezenlijk belang, als er ooit een conflict is, een meningsverschil komt, rondom de interpretatie van het besluit. Dat wil ik toch vanuit het verleden meegeven. Ik heb daarmee enige ervaring. Het is een grote organisatie met ook een ambtelijk apparaat, waarin alles op papier goed geregeld moet worden. Voorzitter, voor de rest denk ik ... Ik ben een beetje verbaasd over het feit dat de coalitiepartijen zo reageerden op de motie van het CDA en de PvdA en de verdere ondertekenaars, omdat daarover een beetje krampachtig gedaan werd. Zij spreken allemaal dezelfde taal en zij willen allemaal dat het gebeurt. Maar wij willen niet op de een of andere manier duidelijkheid verschaffen ten aanzien van drie jaar. Dat is van groot belang. Wij hebben in het verleden heel veel ervaring opgedaan met de

tegenvallers bij de legalisatie van grote gebouwen. Mevrouw Heijnen heeft het al genoemd in relatie tot de grond. Maar alle andere tegenvallers kunnen een reden zijn om te zeggen: het lukt nu niet. Dat betekent dat het dan soms nog jaren kan doorslepen. Het is de accommodatie er niet naar, voorzitter, om mensen daar langer dan drie jaar te houden. De stempel van tijdelijkheid is de acceptatiegraad voor dit gebeuren. Daarom zeg ik en dat is net ook gezegd, wij discussiëren niet meer of er nog plaats is in de herberg. Dat is een term die ik ooit op een andere manier heb gebruikt. Onze term is: omzien naar elkaar. Ik ben blij dat we dat doen. Niet alleen voor de mensen die we moeten opvangen, maar ook voor de gemeenschap Limmel die recht daarop heeft nadat de druk toch op de ketel komt. Er komen vele vragen. Dat deze beantwoord en gesteund worden, omdat het natuurlijk een hele invasie is in relatie tot het aantal inwoners van de gemeenschap. Nog niet zo lang geleden ... Het komt regelmatig in deze raad voor dat we Limmel eigenlijk een beetje zien als een wijk, waar de gemeenteraad eigenlijk niet goed raad weet met de verlangens en prognoses en de toekomst. Denkt u maar aan het industrieterrein, de gemeenschappen, noem maar op. Wat allemaal al een keer hier de revue is gepasseerd. Nu vragen we aan de gemeenschap van Limmel om coulant deze mensen welkom te heten. Dan heeft de medaille twee kanten. Ik hoop dat we samen in staat zijn om die twee kanten prima in te vullen. Dank u wel.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Last but not least, de Liberale Partij Maastricht met mevrouw Nuyts.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Kan het even vanaf hier? Onze grootste zorg is natuurlijk dat Limmel vraagt om een zorgpakket. Wij zouden ook graag willen dat de burgemeester met Limmel in gesprek gaat. Hij heeft dat ook min of meer toegegeven in de raadsbrief. Wij zouden dus graag van de burgemeester vernemen wat de maatregelen dan zullen zijn. Wij hebben vernomen dat bij de François de Veyestraat sprake is van vervuilde grond. Onze vraag is: wordt deze grond gesaneerd? Zijn de kosten dan voor het COA?

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de burgemeester.

DE BURGEMEESTER: Dank u wel, voorzitter. Het voelt een beetje raar als je hier ineens als portefeuillehouder moet staan. Maar dat geeft niets. Want het is een onderwerp waarvan we binnen het college ook hebben gezegd, omdat het zo'n een breed thema is, dat we dit niet aan een portefeuille willen ophangen. Vandaar dat ik namens het hele college een aantal vragen kan beantwoorden. Maar niet nadat ik ook mijn waardering heb uitgesproken voor zowel uw raad als voor de bewoners, voor het enorme begrip dat er is. Dat is ook al in de commissie gebeurd. Dat we aan deze groep in de komende jaren huisvesting in onze stad willen bieden. Zeker als men de berichten van de afgelopen dagen – het nieuws – volgt dat we worden overstelpt, niet alleen in Nederland maar overall, met mensen die van huis en haard worden verjaagd. Dan kan men inderdaad niet langs de kant blijven staan. Ik ben dus heel blij dat we samen proberen dat op een goede manier vorm te geven. Laat ik beginnen met de tijdelijkheid, want dat is zo'n thema waarover door veel mensen is gesproken. Nou hoorde ik ... Ik vraag dit maar even voor de duidelijkheid. In de mondelinge bijdrage van de CDA-fractie werd gesproken over drie jaar vanaf het moment van de eerste bewoning. In de raadsinformatiebrief staat vanaf de vergunningverlening. In uw amendement staat ook de vergunningverlening. Dus daarin staat nu hetzelfde. Daarom vraag ik dat even voor de zekerheid. Ik zou namelijk willen adviseren om het amendement ook over te nemen, omdat ik het eens ben met iedereen die zegt: al die stukken zijn onderdeel van de beraadslaging. Maar ik ben het ook eens met de heer Hoen en anderen die zeggen: laten we het nu gewoon heel simpel doen. Dus gewoon toevoegen aan de besluitvorming, als we het daarover eens zijn.

DE PLV. VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Waarom stond dat zo geformuleerd? Dat was in eerste instantie omdat we dachten: oh, het staat in die raadsinformatiebrief en dan kunnen we dat formaliseren. Maar het blijkt zo te zijn ... Ik word misschien een beetje technisch, maar dat krijg je als je niet de informatie hebt voor de commissievergadering. In die raadsinformatiebrief stond dat de drie jaar zou ingaan vanaf het moment van de vergunning. Nu blijkt het zo te zijn dat op het pand van Overmaze wel al een vergunning zit om mensen daar te laten wonen. Er kunnen dus al mensen in het pand wonen, terwijl de vergunning nog niet rond is. De vergunning kan bijvoorbeeld pas over een half jaar gereed zijn. Wanneer gaan dan die drie jaar in? Dat is dus niet duidelijk. Vandaar dat wij dachten, als we nu duidelijk zeggen: vanaf het eerste moment dat de eerste bewoner intrekt, gaan die drie jaar in. Dan hebben we duidelijkheid over die drie jaar.

DE BURGEMEESTER: Ik ga het anders doen. Ik ga tegen u zeggen dat niemand daar gaat slapen voordat die vergunning is afgeven. Want daar gaat het om. We geven een omgevingsvergunning af. Daar staat alles in wat we samen afspreken. Dat is het moment waarop we zeggen: Als dat allemaal is afgesproken, zetten we een handtekening eronder. Dan mag men daar pas gaan slapen. Als we het daarover samen eens zijn – dat leggen we ook vast in de notulen van vandaag – dan zou ik haast zeggen: ik vind het amendement een verbetering van het stuk. Want daar staat nu drie jaar in, maar laten we heel helder dat moment van de vergunning opnemen. We moeten natuurlijk wel over het amendement stemmen. Maar dan heeft het college geen enkel bezwaar tegen het amendement.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, maar dan heb ik wel nog een aanvullende vraag. Ik ben daarmee heel blij. Dat moet ik eerlijk zeggen. Ik kijk even ook nog zo meteen naar de mede-indieners.

DE BURGEMEESTER: Dat zien we zo dadelijk bij de stemming nog.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, maar wat ik dan wel nog heel graag zou willen weten is, of het dan wel wordt opgenomen. Mag ik misschien heel even overleggen?

DE BURGEMEESTER: Ja, anders hoor ik dat zo dadelijk wel van u. Ja. Maar in ieder geval is de toezegging hier dat niemand gaat slapen voordat de omgevingsvergunning afgegeven wordt. In de omgevingsvergunning komt te staan dat vanaf dat moment de drie jaar ingaan.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Ja, ik weet al wat ik wilde vragen (*lacht*). Het is natuurlijk zo dat er nood is aan snelheid in dit proces. Dat heeft het COA ook aangegeven. Zij willen dat de eerste mensen echt al in november of zo, daar gaan wonen. Is het technisch haalbaar om die omgevingsvergunning ook klaar te hebben op het moment dat het COA met de eerste mensen komt? Want dat is wel belangrijk om te weten.

DE BURGEMEESTER: Ja, ja. Kijk, die vergunning moet klaar zijn en dan zijn er nog zes weken – ik zeg dat even uit mijn hoofd – voor de zienswijzen (*rest van de zin is onverstaanbaar*). Ik weet even niet wat de juridische term is. We hebben dus nog een poos voordat het echt geëffectueerd gaat worden. Ja?

Goed. Dan loop ik toch even het lijstje af van de andere thema's waarvoor aandacht is gevraagd. Vanuit de Seniorenpartij over de François de Veyestraat. U vraagt gelukkig nu niet aan mij de details, maar alles aan ProRail. U gaat dit inderdaad zo snel mogelijk van ons krijgen. Laat ik daaraan meteen toevoegen wat een van de andere fracties vroeg. Hoe zit het met de vervuilde grond? De CDA-fractie was dat. Er zijn nogal wat locaties in de stad met vervuilde grond. Dat is een van de redenen ... Laat ik zeggen, dat is onderdeel van het hele haalbaarheidsonderzoek. Zij weten dat daar vervuilde grond is. Dat weet het COA. De mate waarin en in hoeverre dat storend is voor de functie die daarop wordt aangevraagd, zal onderdeel zijn van de haalbaarheidstudie. Mocht het zo zijn dat dit niet positief uitpakt, dan zal hun besluit wellicht zijn dat zij het daar misschien niet willen, maar dat zij een andere locatie willen zoeken. Als dat allemaal langer gaat duren, weten zij dat zij een tijdsprobleem gaan krijgen omdat wij die drie jaar maximaal op Overmaze hebben gezet.

Dan heeft u opmerkingen gemaakt over wat we met het verenigingsleven doen. Wat voor toezeggingen kunnen we doen? Ik heb u in de commissie gezegd dat ik vind dat we zo snel mogelijk in contact moeten treden met de omwonenden. Dat gaat eigenlijk over twee verschillende groepen. De mensen die echt aan de ingang wonen van de Willem Alexanderweg en de mensen die gewoon in Limmel wonen, via het buurtplatform. Daarmee zijn de eerste gesprekken geweest, maar dat zijn meer aftastende gesprekken geweest. Enerzijds heb ik zelf een kort rondje gedaan. Daarna is er afgelopen week ambtelijk een ronde geweest. Dit om echt te inventariseren wat de punten allemaal zijn. Daarvoor was dus eigenlijk ook geen mandaat nodig, want daar hoefden we ook nog geen harde toezeggingen te doen. Deze hele inventarisatie zijn we nu aan het uitwerken. En 'we' is dan zowel de gemeente als het COA, maar ook de politie. Dit om samen te bekijken wat er allemaal speelt. De vierde die daarbij is betrokken – dan neem ik dit thema gelijk mee – is het onderwijs, omdat het onderwijs de verantwoordelijkheid van de gemeente is. Het COA legt ook die verantwoordelijkheid bij de gemeente neer. Dat ziet u ook in deze conceptovereenkomst staan. Wij geven in dit stuk als college al aan dat het ons verstandig lijkt om de leerlingen te spreiden over een aantal scholen in de stad en daarover in overleg gaan met het onderwijs in de stad, zodat men ook de verhoudingen in Limmel niet zodanig gaat verstoren dat dit een onleefbare situatie gaat worden. Dat moeten we met elkaar te allen tijde zien te

voorkomen. Wethouder Damsma en haar medewerkers zijn daarbij volledig betrokken. Maar harde toezeggingen hebben we dus op dit moment nog niet kunnen doen. Ik streef er wel naar om zoveel mogelijk harde toezeggingen zo snel mogelijk te krijgen. Dat geldt dus eigenlijk voor alle elementen die in uw motie staan. Dat zijn eigenlijk allemaal zaken die ik in de commissie al heb toegezegd en ik zeg nogmaals toe dat we daaraan heel hard werken. Maar daarmee is voor mij – even in politieke termen – die motie overbodig. In feite alles wat daarin staat, heb ik al toegezegd namens het college. Het is verder aan u om te beoordelen wat u dan verder met de motie doet.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Voorzitter? Mag ik dan vragen waarom de motie dan niet eventueel overgenomen kan worden, als dat voor ons en ook voor de mensen van Limmel wel van belang is?

DE BURGEMEESTER: Nou ja, dat is een terechte vraag. Maar dat zou betekenen dat alles wat wij in de commissie toezeggen, daarna in een motie die in deze raad wordt ingediend nog wordt vastgelegd. Wat mij betreft is dat niet nodig. Ik zeg alleen maar vanuit het college, het is niet nodig om dit aan te nemen. Als u vindt dat het in stemming moet komen, dan komt het dadelijk gewoon in stemming.

DE PLV. VOORZITTER: De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ik hoor u zeggen dat u de strekking van de motie overneemt.

DE BURGEMEESTER: Daar komt het op neer. Ik heb dat eigenlijk al toegezegd. Dat klopt. Ja. Dan, voorzitter, kijk ik even naar de andere opmerkingen die hier staan. Ja, ik denk dat de Partij Veilig Maastricht nog even goed de vinger op de gevoelige plek legt als het gaat om waarden en normen in deze discussie. Nou, niet in deze discussie maar wel over mensen die te gast zijn in deze stad voor een bepaalde periode. Ik vind dat absoluut een groot thema. Dat is niet iets wat men zomaar kan benoemen en in een overeenkomst kan vastleggen. Dat is iets waarover men met elkaar om moet zien te gaan. Ik zal daar persoonlijk echt op toezien, omdat het een thema is dat sowieso vandaag de dag zorgelijk is. Als men ziet welke waardewisselingen er links en rechts plaatsvinden. Dan bedoel ik 'links en rechts' niet politiek, maar gewoon hoe de samenleving enorm in beweging is. Als er dan een groep binnenkomt. Het zijn verschillende bevolkingsgroepen uit hele andere delen van de wereld die heel andere culturele achtergronden hebben dan wij en die niet geleidelijk aan hier komen, maar in grote blokken en van de een op de andere dag vanuit hun huissituatie en vanuit hun vluchtsituatie hier worden neergezet. U gaf terecht aan en ook anderen, zonder dat er een directe dagbesteding is. Ik vind dat dit erg veel inzet vergt van niet alleen de gemeente, maar ook van andere organisaties om ervoor te zorgen dat we dat zo goed als mogelijk gaan begeleiden. Ik zal dit ook persoonlijk op mij nemen. Ik vind de suggestie die ook is gedaan – volgens mij was dat GroenLinks, de heer Krabbendam – om ook de gemeenteraad daarbij te betrekken, heel zinvol. Ik heb die discussies op een beetje ander niveau ook altijd met het United World College. Wij hadden dit jaar ook weer ongeveer 93, 94 nieuwe studenten of kinderen – 16-18 jaar – die komen uit hele andere delen van de wereld, die democratie vaak ook helemaal niet kennen. Dat moeten de waarden zijn, als zij in Maastricht zijn, zodat zij daarop ook later in hun leven kunnen terugkijken als een waardevolle periode in de opbouw van hun eigen leven en hun waarden. Ik zou dat zeker ook bij het asielzoekerscentrum graag willen overnemen en daarover een plan samen met COA maken om dat vorm te geven. Daarmee heb ik, volgens mij, alle vragen beantwoord.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Ik begrijp dat wethouder Gerats ook nog even het woord wil voeren over dit onderwerp.

WETHOUDER GERATS: Ik wil even rechtzetten voor uw volledige informatie ten aanzien van de vergunningverlening die in mijn portefeuille zit, dat gedurende de zes weken van zienswijzen de bewoners wel aanwezig kunnen zijn en dat we die vergunningverlening op korte termijn kunnen starten. Zeg dat dit over een week is of over drie weken. En dat op het moment dat wij die vergunningverlening doen – dat is dus niet op al te lange termijn – dus op het moment van de start van de vergunningverlening, gaat de termijn van drie jaar in. Die gaat dus op korte termijn in. Dit als aanvulling.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel, de heer Gerats. De heer Nuss nog een keer.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Even voor de duidelijkheid. Volgens mij hebben we het daarover. We moeten daar ook klip en klaar over zijn. De strekking van het amendement was om helderheid te krijgen over die drie jaar. Daarover hebben we het uitgebreid in de commissie gehad. Daarom zei ik ook in mijn bijdrage, om 10 uur 's ochtends hadden we "vanaf het moment dat de bewoners hun intrede doen in Overmaze". Hoor ik u nu zeggen dat dit moment van bewoning een ander moment zou kunnen zijn dan het moment van vergunning?

DE PLV. VOORZITTER: Wethouder.

WETHOUDER GERATS: Conform de wetgeving zou dat kunnen. Of dat wenselijk is, is een andere discussie, onderwerp.

DE HEER NUSS(PvdA) per interruptie: Toen zei ik nog: we moeten ons niet verliezen in procedures, maar ik vind toch dat wij helderheid moeten krijgen. Het is ook ... Ik vond het verhaal van de burgemeester heel duidelijk. Dit is het. Dit is de helderheid die ...

WETHOUDER GERATS: Het is volstrekt duidelijk. Het start als de omgevingsvergunning is verleend en dat kan op korte termijn. Dan gaat die periode van drie jaar in. Dat is de vergunning. Dat is klip en klaar en op korte termijn en eerder dan dat u eigenlijk heeft gevraagd.

DE PLV. VOORZITTER: Dat betekent ook dat de bewoners pas komen als die vergunning op deze manier verleend is?

WETHOUDER GERATS: Ja, ja, ja.

DE HEER NUSS(PvdA) per interruptie: Het gaat erom, want de omgevingsvergunning kan voor mensen lastig zijn. Ik vertaal het in gewonemensentaal. Op het moment dat de bewoners, vluchtelingen intreden in Overmaze, gaan de drie jaren tellen. Dat is waarnaar ik vraag.

DE PLV. VOORZITTER: Mevrouw Heijnen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA) per interruptie: Is de vergunning verleend voordat de bezwaartermijn ingaat?

WETHOUDER GERATS: Vanaf de onherroepelijkheid van de vergunning gaat het in.

DE BURGEMEESTER: Dus na die zes weken. Laten we gewoon samen die afspraak maken.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: In gewonemensentaal.

DE BURGEMEESTER: Daarom. Die vergunning wordt afgegeven, zoals de wethouder aangeeft. Dan gaan die zes weken lopen. Als die zes weken afgerond zijn, is er een onherroepelijke vergunning. Vanaf dat moment mogen daar mensen gaan wonen en drie jaar later zijn de mensen weg.

DE PLV. VOORZITTER: Helder.

Tweede termijn

Mijn vraag is of er behoefte is aan een tweede termijn voor enige partij. Bestaat alleen bij de Seniorenpartij behoefte aan een tweede termijn? Dan de heer Sabel, aan u het woord.

DE HEER SABEL (Seniorenpartij): Vanaf deze plaats, voorzitter. Wij hebben een enorme waardering voor de partijen, het CDA en de Partij van de Arbeid, dat zij met deze motie zijn gekomen. Ik hoop dat dit de volgende keer wat eerder gebeurt, zodat we het daarover wat meer samen kunnen hebben. Ik heb behoefte aan wat meer tijd bij dit soort moties.

DE PLV. VOORZITTER: Mevrouw Heijnen, een reactie?

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Voorzitter, ja. Ik zou wel even willen reageren. Dat zou ik ook heel graag willen. Het is daarvoor ook wel van belang dat we alle informatie hebben. We kregen de

raadsinformatiebrief echt ook pas heel erg laat, vanmiddag zelfs pas. Dat maakt het voor ons ook heel erg lastig om als collegapartijen nog met elkaar te kunnen overleggen. Zo is het nu eenmaal ook.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel.

DE HEER NUSS (PvdA): Dat wilde ik ook toevoegen, maar ik wilde ook erbij zeggen: Hartstikke chic dat u dat zo zegt. Want eigenlijk zegt u: we moeten dit probleem, als zich al problemen voordoen, samen oppakken en elkaar bijtijds bij de handen nemen. Goed contact hebben met onze bewoners. Dus, zo vat ik het op. Naast dat ik zou willen vragen: probeer iets sneller met de informatie te komen. *(De rest van de zin is onverstaanbaar).*

DE PLV. VOORZITTER: Mensen, ik stel voor dat we naar ... Nu spreekt iedereen door elkaar. De heer Krabbendam staat er voor zijn tweede termijn. Mevrouw Heijnen nog een tweede termijn of ...?

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ja, graag.

DE PLV. VOORZITTER: Laten we ...

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Ik wil gewoon even aangeven. We hebben natuurlijk een motie en een amendement. Tenminste, het amendement hing nog een beetje boven de markt. Als ik zo rondkijk bij de collega's, zullen we dat amendement ... Ja, dat is overgenomen. Dus?

Amendement huisvestingsverzoek COA

De gemeenteraad van Maastricht, in vergadering bijeen op 16 september 2014,

Overwegende dat:

- *er nog nooit zoveel mensen hun woongebieden ontvluchten vanwege oorlogsgeweld en vervolging waardoor ook het aantal mensen dat in Nederland een veilige haven zoekt enorm stijgt;*
- *de Maastrichtse gemeenteraad te kennen heeft gegeven graag bij te dragen in de opvang van deze mensen in Maastricht;*
- *daar op korte termijn alleen de locatie Overmaze voor in aanmerking komt omdat die leegstaat en snel kan worden aangepast aan de noodzakelijke specificaties van een asielzoekerscentrum;*
- *de afspraak is gemaakt dat dit een tijdelijke locatie is om op termijn te komen tot een permanent centrum aan de François de Veyestraat;*
- *het voor buurtbewoners en vluchtelingen niet alleen van belang is dat er goede (tijdelijke) voorzieningen komen maar ook dat na drie jaar daadwerkelijk een definitieve locatie betrokken wordt;*
- *drie jaar voldoende tijd is om de locatie gelegen aan de François de Veyestraat tot een kwalitatief hoogwaardig asielzoekerscentrum te ontwikkelen,*

*Besluit om het volgende beslispunt aan het raadsvoorstel toe te voegen:
het asielzoekerscentrum Overmaze Limmel wordt tijdelijk gevestigd en voor maximaal drie jaar vanaf het moment van afgifte van de vergunning.*

Ondertekend door CDA en PvdA

DE BURGEMEESTER: Daar moet u wel over stemmen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Daar moeten we wel over stemmen .

DE PLV. VOORZITTER: Daar gaan we over stemmen.

MEVROUW HEIJNEN (CDA): Goed, oké. Helder. Met betrekking tot de motie: we zijn blij dat alle toezeggingen die in de motie staan, ook worden overgenomen of zijn toegezegd door het college. En dan hoeft het, wat ons betreft, niet in stemming te worden gebracht. Ik kijk nog even naar de andere collega's die mee hebben ingediend of zij het daarmee eens zijn? Ja.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel. Ik ga toch nog meer even vlug langs iedereen. D66? Geen behoefte meer? De SP? Geen behoefte meer? De PvdA? Ook geen behoefte meer? Dan kom ik vanzelf bij GroenLinks.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Dank u wel. Ik stond eigenlijk al klaar om toch nog even op de motie van u te reageren. Dat hoeft nu niet meer. Ik constateer wel – en misschien om flauw te doen – over de hele formele discussie, dat ik net heb gezegd dat dit het hele verhaal over het asielzoekerscentrum een beetje vervuilt. Dat is jammer. Ik hoor nu toch het college twee verschillende dingen zeggen over vanaf wanneer nu bewoners in het asielzoekerscentrum terechtkunnen. Laat ik zo zeggen, voor mij is het duidelijk dat het drie jaar is vanaf het moment dat mensen erin komen. Ik hoorde de heer Gerats zeggen, vanaf het moment dat de vergunning wordt verleend. Ik kan mij voorstellen dat dit een juiste veronderstelling is aangezien dan niet alleen de bezwaartermijn gaat gelden, maar ook dat er in principe een besluit is op basis waarvan bewoning mogelijk is. De burgemeester zegt – ik zie ook de ambtenaren daarachter knikken: nee, pas als de bezwaartermijn is afgelopen. Dan pas kunnen de asielzoekers daarin terecht komen. Dat zijn twee verschillende dingen. Het lijkt mij goed als u daarover samen helderheid schept. Dat lijkt mij.

DE BURGEMEESTER: Ja, kijk. Alles kan natuurlijk, maar wij proberen zo goed als mogelijk naar u te luisteren. Mag ik trouwens, voorzitter (*lacht*)?

DE PLV. VOORZITTER: Ja. Ik grijp alleen in als het niet goed gaat (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

DE BURGEMEESTER: (*Lacht*). We proberen zo goed als mogelijk en op zich gaat het niet over een paar weken. Dat gaf u eerder ook al aan. Maar ik vind ten aanzien van de rechtszekerheid: men zou kunnen zeggen dat als die zeswekentermijn is afgelopen, dat dan de vergunning onherroepelijk is. Stelt u zich voor dat dit 1 december is. Ik noem maar even een fictieve datum. Als zij er dan voor kiezen om pas op 1 januari mensen te sturen, dan is toch al een maand verlopen. Zo zal ik dat maar zeggen. Dan hebben zij drie jaar min een maand.

DE PLV. VOORZITTER: Helder.

DE HEER KRABBENDAM (GroenLinks): Ja, voorzitter. Misschien nog een laatste zin hieraan wijden? Het voorstel van heer Gerats was zelfs beter voor de bewoners, zou men kunnen zeggen. Want dan gaat het eigenlijk over twee of drie weken in die drie jaar. Goed, mij is het om het even. Drie jaar en een paar weken of gewoon drie jaar. Als het uiteindelijk maar duidelijk is dat het drie jaar is. Dat geeft helderheid en duidelijkheid aan de bewoners van Limmel, maar ook natuurlijk aan het COA. Zoals u al heel duidelijk hebt gezegd: als de François de Veyestraat dan geen goede oplossing blijkt te zijn, houdt het ook op. Dat is wel jammer. Ik zou dat willen zeggen, want uiteindelijk is het wel goed dat wij als stad onze verantwoordelijkheid nemen bij de opvang van asielzoekers. Maar dat is dan even niet anders, als er geen andere locatie is. Dank u wel voor het woord.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel. Andere partijen nog voor de tweede termijn? Niemand meer, behalve mevrouw Nuyts? Bij dezen.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Even nog een vraag. Ik wilde nog graag antwoord op het volgende feit. Wie draait op voor de kosten van de sanering van de grond, als dat nodig zou zijn?

DE BURGEMEESTER: Dat is de initiatiefnemer. Dit is gewoon wettelijk geregeld. Dat is de initiatiefnemer, het COA. Maar wij zijn geen initiatiefnemer. Wij zijn als gemeente de facilitator.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Dat is goed om te weten voor de begroting.

DE PLV. VOORZITTER: Dank u wel. Goed, als er niemand meer is voor de tweede termijn, betekent dit dat we gaan stemmen over het amendement. Gezien de woorden van de burgemeester is de vraag of iemand tegen het amendement gaat stemmen. Dat betekent dat iedereen voor is en het amendement huisvestingsverzoek COA onderdeel is van het raadsvoorstel.

Dan is de vraag of we gaan stemmen over het raadsvoorstel. Is enige partij tegen het raadsvoorstel? Dan is bij dezen het raadsvoorstel Huisvestingsverzoek COA. Raadsstuk 95-2014 unaniem aangenomen. Met de hamer. Aldus besloten.

DE VOORZITTER: Dit was natuurlijk toch wel een soort van maidenspeech van de plaatsvervangend voorzitter. Ik ga eens wat vrije avonden inplannen, denk ik (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

7.3 Visie Tapijnkazerne. Raadsstuk 85-2014

DE VOORZITTER: Dit is het laatste agendapunt, dames en heren. Het woord is aan de heer Pie Frijns.

DE HEER PIE FRIJNS (Seniorenpartij): Voorzitter, dames en heren. Het is een hele omschakeling, moet ik zeggen. Als je een hele poos met zo'n ernstig probleem bezig bent en je gaat dan praten over de invulling van het stadspark. Op zich is dat ook een belangrijk onderwerp. Maar ik heb daar toch andere gevoelens bij.

Voorzitter, wij hebben in de commissie uitgebreid gepraat. Ondanks het feit dat we het in grote lijnen wel met elkaar eens waren, geloof ik, heeft het toch bijna een uur geduurd. Ik wil daarom proberen het niet te lang te maken. Ik kan u ook zeggen dat de besispunten, punt 1 en 2 eigenlijk niet zo'n probleem zijn. Maar bij punt 3 – en dan moet ik toch even het brilletje erbij pakken – zie ik op een gegeven ogenblik staan dat het toch allemaal heel erg snel gaat. Als ik zaterdag op de Tapijn hoor dat in november verleden jaar de aankoop geplaatst is of in ieder geval de aankoop heeft plaatsgevonden en ik zie dat we nu in september – dat is een kwestie van negen à tien maanden – eigenlijk al zo ver zijn dat we een aantal insprekbijsenkomsten gehad hebben, dat we burgers gehoord hebben over een aantal punten. En dat we nu bij de vaststelling van het bestemmingsplan zijn. Dan denk ik: verrek, het kan toch ook snel gaan. Maar dan zie ik ook verder bij punt 3 staan dat het uitvoeringsplan er al in het voorjaar van 2015 zou moeten zijn. Dan denk ik toch: gaat het niet heel erg snel? Want laten we heel eerlijk zijn, we zijn allemaal ... Ook dat is bij de Tapijnkazerne verteld.

Honderd jaar geleden hadden ze al dit stuk grond bij het park willen voegen. En nu na zoveel jaar zou dit dan gaan gebeuren. Maar we hebben er toch ook bepaalde gevoelens bij. Hoe gaat men een militair terrein inpassen in een stuk natuur? En zeker ook nog een stuk natuur dat naar twee kanten toe totaal verschillend is. Want als we naar de westkant kijken – ik hoop dat ik het goed zeg – ziet men daar het Jekerdal liggen en aan de noordkant ligt eigenlijk een park in Engelse stijl. Het militaire terrein daarbij, een aantal gebouwen erbij. Hoe kunnen we daarvan iets moois maken?

Voorzitter, met pijn moet ik dan zeggen dat we hier in Maastricht ook wel eens een keer wat vlug beslissingen hebben genomen. Ik wil u een voorbeeld noemen. Een aantal jaren geleden wilde men de stad weer naar de Maas brengen. De meesten van u kunnen zich dat nog wel herinneren. Men wilde weer meer contact met die rivier maken. Wat hebben we toen gedaan? We hebben een prachtige Maasboulevard gemaakt. We hebben deze gebouwen hier gemaakt. Maar we hebben het oude stadspark weer finaal van de Maas afgesloten door daar twee keer een tweebaansweg doorheen te leiden. Ook toen waren er stemmen die zeiden: zou het niet verstandig zijn om die tunnel een stukje door te trekken tot aan de brug? Dat betekende dat het hele stadspark door bleef lopen tot aan de Maas. Ook nu is dat weer het geval. Men zit niet alleen met het hertenkamp – zoals we dat in Maastricht noemen – waar een aanpassing moet gebeuren. Nee, men zit met een hele gordel beginnende bij de buimpkes, de eendenvijver, het hertenkamp en het Jekerdal. Dat moet toch iets worden wat wel verschillend mag zijn, maar toch bij elkaar moet gaan passen. We hebben het dus gevraagd. Niet alleen wij, maar ook de burgers hebben gevraagd of het niet verstandig is om voordat men met het uitvoeringsplan komt, toch nog eens iemand die daarin deskundig is, daarnaar nog eens te laten kijken. Dit om te bekijken wat nu de belangrijke punten zijn, welke men moet behouden zoals ze zijn en welke punten men kan aanpassen. Voorzitter, met die vraag zou ik ook mijn bijdrage willen afsluiten. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. Dan is het woord aan de CDA-fractie, de heer Janssen.

DE HEER JANSSEN (CDA): Voorzitter, de voorliggende visie op de Tapijnkazerne is in de commissie uitgebreid besproken. Overwegend lof voor deze visie. Het CDA heeft dan ook zijn waardering uitgesproken. Eindelijk weg met dat hek. Weg met dat prikkeldraad eromheen. We voegen iets toe aan de stad wat de moeite waard is.

Maar we hebben toch nog een aantal aandachtspunten, die wij graag in dit kader naar voren willen brengen. We hebben namelijk met verschillende partijen te maken. We hebben straks te maken met de universiteit, de provincie, de gemeente en wij vragen ons af: is het niet nodig dat er toch een stuk strakke regie op het proces wordt gevoerd? Wie is straks het aanspreekpunt? Vooral als men kijkt naar hetgeen wij hebben afgesproken: dat op dat terrein ook straks horeca mogelijk is. Dat we praten over

kleinschalige evenementen. Dan wil men toch ook naar de buurt toe een aanspreekpunt hebben. Hoe gaan we dat regelen? Verder wordt er gesproken over Het Werkgebouw. We zien dat in Het Werkgebouw –zoals het in de visie benoemd is – creative industry gepland is. Ik zie dan een glas-in-lood atelier, meubelstoffering. Dan denken wij als CDA: zou men daaraan niet een andere invulling moeten geven? Een invulling die meer past bij hetgeen wat wij voor ogen hebben. Dan noem ik bijvoorbeeld zaken die op studie en onderzoek zijn gericht. Zou dat niet veel beter passen? Dat bijvoorbeeld daar een repetitieruimte voor conservatoriumstudenten mogelijk is, in plaats van een glas-in-lood atelier of een meubelstoffering.

Ook kijken we naar het totale landschap, wat de heer Frijs van de Seniorenpartij ook al aangaf. Wij zijn van mening dat dit stuk toch in het geheel moet passen. Iets wat past bij het stadspark. Iets wat past bij het Jekerdal. Wij zouden graag zien dat er toch door een – noem het – landschapsarchitect of een andere expert naar gekeken wordt om de zaken in elkaar te passen, zodat we straks een groene long in Maastricht hebben die bij elkaar past. Wat een verrijking is voor Maastricht. Dat was het vanuit onze kant.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Janssen. Dan is het woord aan de D66-fractie, de heer Schoffeleers.

DE HEER SCHOFFELEERS (D66): Voorzitter, de Tapijn gaat nu daadwerkelijk deel uitmaken van de stad. Daarmee sluiten wij ook een stukje geschiedenis hopelijk definitief af. Maastricht, als vestingstad en als legerplaats. De stip aan de horizon is duidelijk. De Tapijn in 2024 als park en als onderwijszone in de breedste zin van het woord. Maar hoe kom je daar? Immers, de UM heeft nog onvoldoende programma voor de gebouwen en de gemeente heeft onvoldoende geld om het park in één keer in te richten. Tijdelijkheid is een belangrijk instrument in de gereedschapskist van stadsontwikkeling 2.0. Maar niet de tijdelijkheid waar Nederland en ook Maastricht altijd zo sterk in was. Immers, niks zo permanent als iets tijdelijks. Nee, het gaat hier om het gebruik van het gebied en de gebouwen, welke nadrukkelijk in tijd is afgebakend. Daarvan moeten ook de gebruikers duidelijk doordrongen zijn. Alleen op die manier kunnen we ook particuliere en institutionele pandeigenaren overhalen om leegstaande gebouwen aan tijdelijke initiatieven beschikbaar te stellen. Dat is van groot belang, want leegstand leidt tot verloedering. In zoverre heeft de tijdelijkheid op de Tapijn, maar ook elders in Maastricht in gebouwen eigendom van een overheid, een voorbeeldfunctie. De wethouder heeft tijdens de commissievergadering heldere uitspraken gedaan. Het is dan ook aan ons als raad om straks de rug recht te houden als gebruikers toch andere verzoeken komen indienen. Onze inwoners zijn bij de totstandkoming van de visie nauw betrokken. Hierbij wil ik hen bedanken voor de geleverde inbreng en hen tevens oproepen dit te blijven doen bij het opstellen van het bestemmingsplan en het uitvoeringsplan.

De wethouder heeft nadrukkelijk in de commissievergadering toegezegd dat de inwoners ook nauw bij de totstandkoming van deze plannen worden betrokken. Mijn fractie kent deze wethouder als iemand die zijn woord houdt. Drie onderwerpen vragen onzes inziens nadrukkelijk de aandacht bij het opstellen van met name het uitvoeringsplan:

1. Het bewaken van de samenhang in het gebied gedurende de transformatie. Of dat nu met of zonder landschapsarchitect moet, laten wij aan de wethouder over.
2. Het zodanig inrichten van het gebied dat fietsers en voetgangers veilig en met veel plezier ervan gebruik kunnen maken. In het verlengde daarvan mag, wat ons betreft, ook de discussie worden gevoerd over het wel of niet fietsen in de rest van het park. Dat gebeurt op dit moment al. Het wordt tijd dat we daarop een uitvoerbaar antwoord formuleren. Dus niet langer blijven vasthouden aan: het mag niet en tegelijkertijd geen handhaving beschikbaar stellen. Maar nu eindelijk keuzes maken zodat beide groepen verkeersgebruikers van het park gebruik kunnen maken.
3. Tot slot als derde, het inpassen van de horeca in dit gebied die bijdraagt aan levendigheid en sociale controle, zonder dat het komt tot onacceptabele overlast voor de omwonenden.

Voor D66 staat voorop dat de Tapijn een park van de 21ste eeuw wordt dat bijdraagt aan het welbevinden van de Maastrichtse bevolking op een veelvormige wijze. Wij zien dan ook uit naar het opstellen van met name het uitvoeringsplan.

Tot slot, wil ik de stad, de wethouder en de ambtenaren complimenteren met het stuk. Zo ontwikkel je beleid in de 21ste eeuw. Het Rijk kan hieraan een voorbeeld nemen.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Schoffeleers. Dan is het woord aan de SP-fractie, mevrouw Van der Leest.

MEVROUW VAN DER LEEST (SP): Dank u wel, voorzitter. Onze fractie omarmt de transformatie van de Tapijn: van legergroen naar parkgroen, heel mooi gevonden. Ruimte voor

ontmoeting van jong en oud, het centrale thema in dezen, spreekt ons zeer aan. “Kennis-, cultuur- en woonstad” staan ons ook helder voor ogen. De uitdaging om dit alles te koppelen – kunst, cultuur, economie, toerisme – zal onze stad een mooie impuls geven. Voor de precieze invulling van alle ideeën en plannen hebben wij tien jaar uitgetrokken. Tien jaar waarin eigenaren, gemeente, universiteit, provincie samen met de vertegenwoordigers van de werkgroepen, de buurt, kortom tout Maastricht invulling kunnen geven en wederzijdse aanbevelingen zullen moeten gebruiken. Inspraak voor alle betrokkenen is voor ons een pre. Uiteindelijk komen we bij een positieve transmissie uit, waarin iedereen zich kan vinden.

Zaterdag jl. zijn we bij de opening geweest. We hebben hele mooie indrukken opgedaan van de vele deelnemers. Ook een compliment aan Intro in situ is op zijn plaats, die ons toch weer laat zien dat ze van grote waarde zijn voor de beginnende kunstenaars in dop; een waardevolle opstap voor hen. Gedeputeerde Beurskens hoorden wij zeggen dat wij trots mogen zijn op Maastricht, de hoofdstad van Limburg. Dat zijn we ook. Nu de provincie nog. Laat de Essent euro's maar vloeien naar de Tapijn. Dat fietsers niet door de drukte en over de wandelpaden mogen en kunnen fietsen, spreekt voor zich. Extra parkeerplekken hoeven niet voor ons. Autoluw houden. Wellicht kan één van de gebouwen dienen als fietsenstalling? Dat zou wel een leuk idee zijn.

Zorgpunten hebben wij ook, met name betreffende het dierenwelzijn. Het dierenpark is een stichting – dat weten we – maar de gemeente geeft subsidie. Wij willen wel eens weten hoe die wordt besteed. In elk geval niet aan de voeding. Wat vooral opvalt zijn de bergen brood van allerlei soorten – ja, ik moet het toch zeggen – Turkse broden, stokbroden van Franse origine. Alles ziet men liggen, behalve die 3 kg tot 5 kg hooi die een ezel per dag zou moeten hebben. Voederbieten, appels, brokken, groente, aardappels, maïs, ja, korrels voor de pauwen. Je ziet het niet. Dat kan in onze optiek toch wel heel wat beter. Een liksteen voor de ezel – die is er wel gekomen na al die jaren – waaraan ze de mineralen en zouten die zij nodig hebben, kunnen onttrekken. Is het geen idee, misschien voor wethouder Gerarts, om de verstandelijk gehandicapten hiervoor in te zetten als dagbesteding, om te helpen bij de verzorging van al die dieren die we hebben? We geven geld aan de voordeur, maar we willen ook graag zien wat aan de achterdeur gebeurt. Bij de visie zoals die er nu ligt, hoort ook een dierenwelzijnvisie. Ik heb begrepen van de heer Schoffeleers dat die er ook gaat aankomen. Ik omarm het GaiaPark. Het is een uitstekende keuze. Zij hebben de know how om aan dit alles een goed gevolg te geven.

Tot slot, de bodemvervuiling. Wat men redelijkerwijze kan aannemen, is dat de kazernegrond vanuit de mentaliteit vanuit het verleden altijd wel is vervuild, zeker waar de voertuigen, de munitie etc. opgeslagen stonden of het onderhoud werd gepleegd. De tanks die nog in de grond liggen: is de dikte van de wanden ook gemeten? Daar zijn standaards voor om geen gevaar voor lekken etc. op te leveren. Bij geen gevaar zouden zij moeten worden verwijderd door de eigenaar. Zijn hierover afspraken gemaakt? Normaal gesproken moet de grond schoon opgeleverd worden, voordat deze verkocht kan worden. We kunnen lezen onder de noemer bodemverontreiniging Kazernegebied, ophoogmateriaal vermengd met industrieel afval; zink, koper, cyanide, thiocynaat, mineralen, olie, onder andere van de stalling van de voertuigen. Het grondwater is ook licht tot ernstig verontreinigd met minerale olie en aromaten. Asbest in de gebouwen. Ook in het dierenkamp is er sprake van een ernstige bodemverontreiniging; lood en zink. De bedoeling is toch dat alles op den duur op de schop gaat? We moeten dat niet relativiseren door de stelling “niet spoedeisend”. We moeten niet alles twee keer betalen. Dus laten we het stapsgewijs en in één keer goed doen. Tot zover onze bijdrage. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van der Leest. De Partij van de Arbeid heeft zich niet gemeld, maar toch. De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Ik dacht dat we dat goed hadden gedaan, maar we moeten ons kennelijk nog melden. Ja. Voorzitter, geachte raadsleden, maar ook de mensen op de publieke tribune. De totstandkoming van de visie Transformatie Tapijnkazerne en de Tapijn als open leerlandschap verdient een compliment. Een compliment aan de vele mensen die hebben meegedacht vanuit hun expertise of vanuit hun gevoel; de ambtenaren, de raadsleden en de collegeleden. In de commissie zijn heel veel punten gepasseerd. Die zijn nog eens extra benadrukt. Ik ga ervan uit dat die passend in de geest van het visiedocument verder worden opgepakt. Ik ga ze ook niet hier herhalen. Maar één ding pik eruit; een onderdeel van de discussie – de heer Frijns heeft al daarop gewezen – waarover we het echt lang hebben gehad. Waar ging dat nu precies over? Kijk, die gebouwen zijn geen eigendom van de gemeente Maastricht. Het is ook nog onbekend of nieuwbouw zal plaatsvinden en hoe op dat Tapijnkazernegebied. En er is ook geen duidelijkheid over de mogelijke sloop van de gebouwen. De invulling en de positionering van die gebouwen zou invloed hebben op de uitwerking van het parkontwerp. Op zichzelf is zo iets gewoon inherent aan het proces. Niks mis mee. Maar het mooie

was dat iedereen benadrukte dat de inbedding in die parkstructuur optimaal moet worden benut, zonder daarbij de ontwikkeling van het UM-terrein tekort te willen doen. Vele commissieleden en alle sprekers waren op zoek naar een afgewogen inbedding. Daarom opperden verschillende sprekers en raadsleden een verkennend landenschappelijk onderzoek te laten uitvoeren en dat dan ook te betrekken bij de besluitvorming ten aanzien van die gebouwen, om daarmee alle mogelijke gezichtspunten ten aanzien van de gebouwelijke situatie ingebed in de parkstructuur te kunnen beoordelen. En de expertise van landschapsarchitecten zou kunnen bijdragen aan de vervolmaking van de visie. Zo'n onderzoek zou een bijdrage moeten leveren aan de informatie, waarnaar we allemaal op zoek zijn en die ziet op hoe het beste de Tapijnkazerne in te passen in de parkstructuur op het schaalniveau van de parkengordel en welke mogelijkheden de verschillende mogelijke invullingen van gebouwen dan bieden. Het was boeiend dat dit zelfs na de commissievergadering gewoon doorging. De discussie ging door, open en reëel. Maar ja, een motie was te zwaar. Dat moesten we zeker niet doen. Dat is ook helemaal niet nodig. Toch is de Partij van de Arbeid daarom benieuwd naar de mening van de wethouder op dit punt. Hoe kunt u in dit geval ons geruststellen? Ze hebben het er allemaal over. Geruststellen dat de mogelijkheid van een landschapsarchitect of een expert er is; om zo iemand te visiteren op een zodanig tijdsmoment dat diens visie nog invloed kan uitoefenen op die besluitvorming. Daarbij wil ik het voorlopig in deze eerste ronde even laten. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Nuss. Dan is het woord aan de GroenLinks-fractie, de heer Van der Gugten.

DE HEER VAN DER GUGTEN (GroenLinks): Goedenavond. Ik heb het voor het eerst op het ruitje (*iPad*) voorbereid. Ik hoop dat het goed gaat. Ik heb de indruk dat hiernaast een feestje gaande is. Als het nu heel erg luidruchtig wordt, is het misschien aan de orde om ze naar een café te verbannen? Want volgens mij zijn we hier toch aan het vergaderen.

Goed. De Tapijnkazerne. We hebben hier in Maastricht gekozen voor een nieuwe manier van stadsontwikkeling. Dat betekent dat bij het aanpakken van het Tapijnkazerneterrein, het proces van verandering heel erg belangrijk is. Daarom is het niet alleen goed, maar ook belangrijk dat er nu geen in beton gegoten plan ligt, maar wel een paar duidelijke uitgangspunten. De twee allerbelangrijkste daarvan zijn dat het park wordt uitgebreid en dat de universiteit daar huisvesting vindt. In het uitvoeringsplan dient vooral ook duidelijk te worden dat deze twee uitgangspunten het leidmotief zijn in een zorgvuldig te organiseren transformatieproces. Het doel dient te zijn dat met name de universiteit meegroeit in het proces om in gezamenlijkheid deze transformatie vorm te geven. Gezamenlijkheid betekent dat alle relevante partijen – en dat zijn er een paar – aan dit proces deelnemen. Dat is voor velen nieuw. Daarom is het ook een leerproces, zeker voor de universiteit. Ik denk dat het ook van belang is dat ook vanuit de gemeente in dat verdere proces goed op tafel wordt gehouden dat de universiteit hier ook wat te leren heeft en daar ook zin en bereidheid toe moet hebben. Niet voor niets heet het gebied ook een leerlandschap. Iedereen realiseert zich dat we nu niet op basis van een mooi, kant-en-klaar plan, een zogenaamde blauwdruk willen en kunnen werken, maar dat we al experimenterend tot een mooi resultaat gaan komen. Overigens breekt dan ook het financiële lijntje niet. Het is nu eenmaal de werkelijkheid van deze tijd dat wij daar nu eenmaal rekening mee moeten houden. Natuurlijk zit het gebied vol met interessante puzzels, zoals die aansluiting met het Jekerdalgebied. Belangrijk, maar ook lastig door de situatie op die plaats. En het slopen of herbesteden van sommige gebouwen is ook best een punt waarover we nog veel komen te spreken. Maar het is juist interessant dat men in een proces van verandering, al lerend en experimenterend tot veel beter onderbouwde conclusies kan komen dan nu aan de voordeur. Ik vind het dan ook prima dat wij over dat soort details vandaag niet hoeven te beslissen.

In mijn ogen wordt de synthese tussen het park en de universiteit essentieel. De afgeleide activiteiten maken het gebied levendig en aantrekkelijk voor alle Maastrichtenaars. Van groot belang is dat de verschillende onderdelen niet als tegengestelde belangen worden gezien, maar dat het gaat om de uitdaging om elkaar te versterken door functies slim en speels te integreren. Men moet op zoek naar nieuwe concepten in het gebied, waarbij die twee grote uitgangspunten elkaar vinden in een elkaar versterkend concept. Maar dat vergt vooral ook van de universiteit de wil om zich in zo'n project te storten. Een beetje durf is daarbij nodig. Maar de beloning, een echte Maastrichtse campus heeft voor iedereen een enorme meerwaarde.

Ik roep daarom ook de universitaire gemeenschap en niet in het minst de universiteitsraad op om actief in dit proces te participeren. En dat hoeft men niet alleen aan haar bestuur, haar directeur en haar ambtelijke afdelingen over te laten. Van alle grote projecten in de Maastrichtse binnenstad is dit misschien wel het eerste, dat vooral ook heel veel integratie met de rest van de stad kan opleveren. De gemeente heeft heel veel grote projecten in de stad ter hand genomen. Dat is ook een beetje de

redding van onze binnenstad geweest. Die panden zijn allemaal prachtig opgeknapt met nieuwe functies. Maar het zijn wel allemaal redelijk besloten units gebleven. Hier ligt eigenlijk een waanzinnig mooie kans om in de richting van de Maastrichtse bevolking een hele open structuur op te bouwen waarvan iedereen plezier beleeft. Ik zal u zeggen dat – ik geloof dat ik wel een beetje namens mijn fractie spreek – ik mij daarop verheug. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Een beetje namens uw fractie? Het woord is aan de Partij Veilig Maastricht, mevrouw Thieme.

MEVROUW THIEME (Partij Veilig Maastricht): Voorzitter, dank u wel. Ik zal mijn bijdrage iets korter houden dan mijn voorgangers. Ik denk ook dat als we starten met de nieuwe vergaderstructuur sommigen ook iets mogen doen aan de wijze van hun voordrachten, maar dat terzijde.

Voorzitter, de visie Tapijnkazerne is een document dat de afgelopen tijd is opgesteld samen met alle partijen, die er ook maar iets van konden vinden. Maar uiteindelijk is het nog maar een visie. Gezien de inspraak en de schriftelijke reacties kunnen wij constateren dat de richting die gekozen wordt onze goedkeuring kan dragen, maar dat er op een x-aantal punten nog verdere uitwerking nodig is. Tijdens de commissievergaderingen hebben wij dan ook aangegeven dat de partijen die ingesproken hebben, maar ook alle andere belanghebbenden mee moeten en kunnen blijven denken. Wij zijn ervan overtuigd dat de nieuwe vergaderstructuur hier nog beter aan kan bijdragen, doordat de partijen die op dit moment enkel toehoorder zijn bij de vergaderingen, hierbij nu meer actief kunnen meedenken. Wat betreft de tijdelijkheid van de verhuur van de gebouwen hopen we dat het college zich bewust is van de reacties die er zullen komen wanneer de tijdelijkheid eindigt. Het is niet voor het eerst dat partijen het zien als een verworven recht en daar later een groot issue van maken als de panden gesloopt gaan worden. We hopen dan ook dat deze handschoenen opgepakt zal worden en zien daarmee de verdere uitwerking van het Tapijngebied met vertrouwen tegemoet. Waarvoor dank.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De VVD-fractie? Ja.

MEVROUW VAN DER WOUW (VVD): Dank u wel, voorzitter. Er is veel zorg besteed aan het proces om deze visie te ontwikkelen met veel ruimte voor de diverse partijen, bewoners en belanghebbenden om mee te denken en te praten over de invulling. De VVD-fractie staat achter de uitgangspunten. Tapijn als uitbreiding van het stadspark en daarmee toegankelijk voor iedereen. Tapijn als plek waar de universiteit kan uitbreiden met onderwijs en onderzoek. De VVD verwacht dat de wethouder met net zoveel zorg het proces verder begeleidt als het gaat om de verdere invulling en het bestemmingsplan. Want daar ligt nu de grote uitdaging en ook een aantal zorgpunten, wat onze fractie betreft. Het is belangrijk dat er voldoende samenhang blijft tussen de concrete invulling van de bestaande gebouwen, nieuwbouw in combinatie met de verdere ontwikkeling van het park. We moeten voorkomen dat aan de ene kant de universiteit aan de slag gaat met de invulling van de gebouwen en dat in de andere werkgroep mensen gaan kijken naar de invulling van het park en dat men onderling niet goed afstemt wat de wensen en de verwachtingen zijn.

Verder hebben we in de stad te maken met meerdere leegstaande gebouwen en gebiedsontwikkelingen. Het kan niet zo zijn dat al deze plekken, ook Tapijn, ingevuld worden met startende ondernemers en creatieve industrie. Of dat nu tijdelijk is of structureel. Neem als voorbeeld Belvédère, waar we de creatieve industrie willen bundelen. Het doel van de bundeling is dat deze bedrijven kennis met elkaar delen en elkaar versterken. Dan moet men ze niet gaan spreiden over allerlei locaties in de gemeente.

Een ander aandachtspunt zijn de parkeermogelijkheden bij het gebied. We voegen immers diverse functies toe aan de rand van de binnenstad, waar al sprake is van een grote parkeerdruk. Het terrein zelf voorziet alleen in parkeerplaatsen voor de medewerkers van de universiteit. De VVD verwacht dat de invulling – werk, bedrijvigheid, horeca, park en kleinschalige evenementen – zorgt voor een aanzuigende werking en dat er behoefte is aan meer parkeerplaatsen dan nu in de visie is voorzien. De fractie pleit er niet voor dat die parkeerplaatsen op het terrein worden gerealiseerd, maar wel in de nabije omgeving, zodat de bezoekers van de Tapijn en de stad gemakkelijk en snel hun auto kunnen parkeren om vervolgens te voet verder te gaan. Daarmee geven we ook invulling aan de structuurvisie en het coalitieakkoord om 7300 parkeerplaatsen te handhaven binnen de singels. En men geeft mede invulling aan de economische visie waarin als prioriteit staat beschreven: het versterken van Maastricht als ontmoetingsstad. Voorzitter, er ligt een geweldige kans voor de stad bij de verdere ontwikkeling. Laten we deze vooral benutten.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van der Wouw. Dan is het woord aan de heer Steijns van Stadsbelangen Maastricht.

DE HEER STEIJNS (Stadsbelangen Maastricht): Voorzitter, vanavond nemen we een volgende stap in het proces van de transformatie van de Tapijnkazerne. Het besluit wat we nemen spitst zich hier toe. Het besluit is opgesplitst in drie delen. Kijken we dan naar het besluit zoals genoemd onder punt c, dan zijn het de ambities die de basis vormen voor het nog op te stellen bestemmingsplan. Daar zou ik mij vanavond op willen toespitsen. Met name op de ambitie om horeca te zien als cruciale motor voor de ontwikkeling van het gebied. Met andere woorden, de horeca is doorslaggevend voor de ontwikkeling. Moeten we dit zien als: zonder horeca komt de mogelijke ontwikkeling in het gedrang? Moeten we dit functioneel zien? Dan is het toch noodzakelijk dat met name dit goed wordt afgestemd op het horecabeleid? Of moeten we het financieel zien? Dan moet men zich afvragen of het de taak van een universiteit met als doelstelling onderwijs te bieden, is om op die manier een plan te ontwikkelen. Het staat heel kort in het raadsstuk beschreven, maar het is van belang, met name ook gezien de grote problematiek waarmee de horeca in Maastricht toch kampt.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Steijns. Dan is het woord aan de Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik heb zaterdag genoten, toen de wethouder op feestelijke wijze het terrein opende samen met de provincie en de universiteit. Hij deed dat op stijlvolle wijze. Maar ook omdat we eigenlijk trots zijn als Maastricht op ons Tapijngebied. Dat eindelijk de poorten zijn opengegaan. Want vroeger kwamen we niet verder dan de officiersmess. Daar was het altijd gezellig (*lacht*). Maar verder mochten we niet komen. En nu hebben we eindelijk gezien hoe prachtig dit gebied is ruimtelijk gezien en hoe mooi dit zo dadelijk gerealiseerd zou kunnen worden als naar de Jeker toe het hele gebied wordt ontwikkeld. Het raadsvoorstel wat er ligt, onderschrijven wij graag van harte. Er zijn wel vragen. Natuurlijk zijn er vragen omdat met name de functies wel goed in de gaten moeten worden gehouden, dat zij niet strijdig zijn met elkaar. Zeker daar waar het gaat over de onderwijsfunctie, die heel belangrijk en heel dominant in dat gebied is (*hoest*), vinden wij dat er een goed overleg moet zijn.

Mevrouw Heijnen geeft de heer Hoen een glas water.

Dank u wel, van het CDA moet ik het toch altijd hebben (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Dank u wel. Vooral omdat de onderwijsfunctie daar is, vind ik dat een goed overleg samen met de horeca, de Koninklijke Horeca ... In deze stad is er goed overleg met de brancheorganisatie. Maar zeker bij de invulling van een dergelijk zo belangrijk gebied. Dat we dus niet een overkill krijgen van functies die niet bij elkaar passend zijn. Wij maken ons daarover wel een beetje zorgen. Want vaak wordt het een berekening van wie betaalt wat, waardoor iets wordt gerealiseerd.

Voorzitter, ik denk dat met name ... Ik mis eigenlijk een beetje dat bij zo'n rijk gebied eigenlijk bijna niet over de nieuwe werkgelegenheid gesproken wordt die daar gecreëerd kan worden. Ik zou met zo'n hoge werkeloosheid in deze stad geen raadsstuk presenteren aan de raad zonder daarop in ieder geval duidelijke accenten te leggen. Wat kunnen we met zo'n stuk grondgebied met zoveel gebouwen, met zoveel functies met elkaar presteren in relatie tot de werkgelegenheid?

Ook de opmerking rondom het dierenpark. Ik moet zeggen dat ik daarvan zelf geen kennis heb genomen, maar ook bij mijn achterban zijn hierover vragen gesteld. Kan niet op een meer zorgvuldige wijze met dat dierenpark worden omgegaan? Ik geef het maar aan u door. Ik kan het niet bewijzen dat het anders is, maar ik moet ook luisteren naar mijn achterban.

Voorzitter, voor de rest zeg ik ... Over de werkgelegenheid heb ik het gehad en over het afstemmen van de functies. Ik denk alleen, wat mij heeft verbaasd – dat staat niet in verhouding van de belangrijkheid van het gebied – is dat er maar zeven reacties bij de inspraak zijn gekomen. Normaal gesproken maken heel veel mensen zich druk over een veel kleiner gebied en over een veel onbelangrijker gebied. Dat is een teken dat we qua PR-waarde in relatie tot ons goudklompje, het Tapijnkazernegebied nog heel wat te verkopen hebben. Succes ermee.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Hoen. Maar u zag zelf in de tijd dat u naar de officiersmess ging, dat de horeca centraal stond voor het welslagen van het kazerneterrein. Dus wat dat betreft verandert er eigenlijk weinig in de wereld (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Het woord is aan mevrouw Nuyts, van de Liberale Partij Maastricht.

MEVROUW NUYTS (Liberale Partij Maastricht): Ja, dank u wel voorzitter. Ja, “succes ermee” zegt de heer Hoen, maar het commentaar was toch wel eenduidig in de commissies. Wij hadden namelijk gekozen voor de functies onderwijs en onderzoek. Maar het is een grote grabbelton geworden van allerlei functies. Daarop kwam toch wel stevig commentaar in de commissies.

Ja, wij willen nog eens onder de aandacht brengen dat wij vinden dat horeca als motor van die omgeving ... We hebben geen moeite met een lunchroom aldaar, waar de wandelaars een kopje thee of zo kunnen drinken. Maar horeca die werkelijk de motor moet zijn van dat gebied, vinden we toch ver overtrokken. Dat moet men aan de binnenstad overlaten. Om daar culturele instellingen en startende bedrijven neer te zetten, vinden we op gespannen voet staan met die onderwijs- en onderzoeksfuncties. Wij hebben daarmee dus problemen. Men moet gewoon een keuze maken. Men wil een stempel drukken op een bepaald gebied. Dan moet men ook zeggen: we hebben hier ... Onze bestemmingen gaan we zo inrichten. Trouwens, de prijs van de verkoop van de panden is ook op die twee bestemmingen gebaseerd. Dus, ik weet niet hoe het met de verkoopprijs zou zijn als men daar andere functies op loslaat. Als men een visie heeft en een richting in dat gebied wil geven dan maakt men ook een duidelijke keuze. Nu laat men het gewoon in het midden. Dat is ons eerste commentaar. Dan vragen wij aandacht voor de sloop van de gebouwen. Er vindt ook nieuwbouw plaats. We nemen aan dat die nieuwbouw dan ook eigendom wordt van de gemeente en niet van de universiteit. We vragen ook aandacht als men aan de slag gaat met nieuwbouw en sloop, dat men het paviljoenachtige karakter in dat gebied behoudt.

Dan, we hadden al eerder ... Ik ben hier in Maastricht geboren en getogen. Ik ken het stadspark niet anders dan dat dit een oase van rust is. Nu wordt het opengegooid. Er wandelen ouderen. Kleine kinderen zetten daar hun eerste stapjes. Als men daar een fietspad doorheen legt en er komen fietsers en brommers doorheen, is het gewoon gedaan met de rust. Men tast dan gewoon het karakteristieke van het park aan. Daarnaast hebben we ook grote moeite met het feit ... Nu hebben we de dieren aan een kant. Nu gaat men compartimenten maken. Dan krijgt men eigenlijk een wisseltentoonstelling van het GaiaPark wat dieren daar voor een paar maanden neerzet en dan weer terugbrengt. Om die compartimenten heen kan men fietsen en met brommers en scooters langsrijden. Dat lijkt ons heel onrustig. Wij gaan gewoon niet akkoord met deze invulling van het raadstuk, omdat we het karakter van het park totaal zien veranderen.

Als men zegt: wij willen een levendig park, dan zouden we zeggen: richt een levendig park in, in Belvédère. Daar is plaats genoeg. Die griebus wat daar nu is ontstaan met: we proberen daar wat met een ijzeren draak en wat moestuintjes. Het ziet gewoon niet uit. Maak daar een fatsoenlijk park waar wat meer levendigheid betracht kan worden. Maar dit park is van 1800. Dat is toch heel erg karakteristiek. Als men in Brussel door de parken loopt ... Iedere koning richtte een nieuw park op. Daarom is Brussel zo mooi en zo groen. Maar ik kan mij niet voorstellen dat wat hier in Maastricht gaat plaatsvinden, dat men dit in Brussel zou doen. Want dan zou het mooie ... Een park moet een oase van rust zijn. Dat zou dan totaal verstoord zijn. Dus, wij stemmen niet in met dit raadsstuk.

DE VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Nuyts. Dan is het woord aan het college en dat zal wethouder Van Grootheest zijn.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, dank u wel. Afgelopen zaterdag heb ik een groot aantal van uw leden op de Tapijnkazerne mogen begroeten. De heer Hoen sprak daar net al over. Ik weet niet hoe het bij u zit, maar de piep van het kanon is bij mij inmiddels uit mijn oren. Zo zullen we het maar zeggen. Maar ik vond het erg leuk dat er ook zoveel raadsleden waren. Dat geeft, denk ik, ook de enorme betrokkenheid bij dit gebied weer. Ook dank voor diegenen die complimenten hebben gemaakt. Die complimenten moeten we, denk ik, ook zeker teruggeven aan de stad. Want inderdaad, ook de betrokkenheid vanuit de stad was groot. Dat hebben we gezien bij de diverse bijeenkomsten die we hebben georganiseerd samen met de universiteit en de provincie, om tot deze visie te komen. Ik hoop ook dat die betrokkenheid – maar dat weet ik eigenlijk wel zeker – zal blijven bestaan in de komende periode, als we de verdere plannen gaan maken en ook uiteraard tot de uitvoering overgaan. Voorzitter, ik loop even de diverse fracties langs om beknopt de vragen te beantwoorden. Allereerst de Seniorenpartij. U stelde al, mijnheer Frijs, de enorme snelheid die is betracht. Ik ben daar ook heel blij mee. Dat we inderdaad binnen een jaar al tot openstelling hebben kunnen overgaan. Dat is nog wel eens anders bij plannen die de gemeente maakt. Het is dus fijn dat dit snel heeft kunnen gaan. U legt uw zorg neer; ja, ga niet te snel. Dat deel ik. Vandaar dat we ook ervoor hebben gekozen om het bestemmingsplan dat gemaakt gaat worden, een flexibel bestemmingsplan wordt dat past bij de transformatie van het gebied. De komende periode gaan we daarbij de diepte in om bij de kaderbrief

2016 weer met nadere voorstellen te komen. Die worden dan in de begroting voor 2016 vertaald. Dat is ook de volgorde die we moeten doorlopen. Daarbij gaat natuurlijk zorgvuldigheid voor snelheid. Dus dat deel ik.

Als we dan naar dat park kijken, want een groot aantal fracties – daarover hebben wij ook uitgebreid in de commissies met elkaar over gesproken, maar ook hier in de raad – vraagt daarvoor aandacht. Ik ben daarmee eerlijk gezegd hartstikke blij. Want inderdaad. Die doelstelling om het stadspark uit te breiden, was voor de gemeenteraad eigenlijk het allerbelangrijkste ding: om daarvan nu serieus werk te maken. De uitgangspunten daarvoor leggen we vast in de visie. Dus dat we het gebied zwaar willen vergroenen en dat we het stadspark flink willen uitbreiden. Daar zitten we, denk ik, dus echt volledig op een lijn. Met de uitgangspunten in de visie worden die doelstellingen ook geborgd. Daarvoor hoeven we dus ook niet bang te zijn, dus dat aan dat park 'geknabbeld' wordt. Om het maar even zo uit te drukken.

Een aantal elementen; in de structuurvisie hebben wij op stadsbreed niveau het raamwerk van onze groenstructuur vastgelegd. Daar zit die Tapijn al in. Sterker nog, daarin wordt het zelfs heel concreet benoemd met de mooie tekeningetjes die er destijds al in stonden. Maar de borging van de groenstructuren is in de structuurvisie vastgelegd. Ik ben ook blij dat de raad die destijds ook zo heeft vastgelegd. Wat we nu in de komende periode gaan doen, is dat we de sfeer die het stadspark heeft ... De heer Frijs en ook mevrouw Nuyts spraken ook over een Engelse landschapsstijl, om het maar zo uit te drukken. Dat is nu precies de stijl die wij willen doortrekken. We gaan daar dus geen andere stijl maken in het gebied wat eerder achter de hekken lag. Maar we trekken als het ware die sfeer, die identiteit van het stadspark door. Dus bomen en gras – daar komt het eigenlijk op neer – met paadjes ertussendoor. Dat betekent dat wij in de komende periode de samenhang tussen de gebouwen gaan bekijken. Diverse fracties refereren daar ook aan.

Wat gaan we nu precies met die gebouwen doen? We weten van de meeste gebouwen welke gesloopt worden en welke blijven staan en van een tweetal weten we dat nog niet precies. Maar waar komt nu precies die nieuwbouw? We hebben daarvoor een zoekgebied aangewezen. Dat heeft, zoals diverse fracties ook aangeven, een directe relatie met het landschap. We moeten vooral die samenhang dus ook niet uit het oog verliezen. Dat was onder andere ook de reden dat ik in de commissie heb gezegd: laten we ook niet op het landschap vooruitlopen. Want dan moeten we misschien straks weer zaken gaan corrigeren. Dat willen we juist niet. Ik zeg u het volgende toe. Een aantal van u vraagt daarnaar en de heer Nuss ook heel expliciet. Die samenhang gaan we in de komende periode met elkaar op een rij zetten. We hebben op dit moment voldoende informatie om dat bestemmingsplan te maken. Dat proces gaan we ook inzetten. Maar de samenhang tussen gebouwen en park gaan we verdiepen in de komende periode. U kunt er echt van op aan dat het college niet zal aarzelen om als we denken dat het echt van toegevoegde waarde is, wij daar externe expertise voor zullen inschakelen. Dat geldt zowel voor de gebouwen als ook voor het park. We zullen niet aarzelen. Ik ga dus hier niet toezeggen: oh, we gaan die expert dan en dan inhuren. Maar ik zeg u toe dat wij op het juiste moment, als wij inderdaad denken dat daarvoor een toegevoegde waarde is – in die samenhang –, dat wij dan niet zullen aarzelen om expertise op dat vlak in te schakelen.

DE VOORZITTER: Interruptie door de heer Nuss, zie ik.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Tot nu toe ben ik heel content met het antwoord. Maar ik hoor u zeggen: als 'we' vinden dat, 'we' dan ook niet aarzelen om een expert, een landschapsarchitect in te huren. Ik ben heel benieuwd naar wie 'we' is en met wie 'we' op het moment waarop gezegd wordt: laten we nu de expert inhuren.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter. Dan kan ik gelijk een vraag beantwoorden over 'we' en hoe we de boel hebben georganiseerd. Het CDA vraagt daar onder andere ook naar. 'We' zijn de provincie, de universiteit, en de gemeente Maastricht. En 'we' wordt over tien jaar de universiteit en de gemeente, want de provincie vertrekt over tien jaar. Zij doen mee aan de exploitatie gedurende tien jaar. U kunt ervan op aan dat wij samen optrekken. Er komen geen werkgroepen die apart dingen afstemmen, die van elkaar dingen niet weten. We hebben – zo zijn we dan ook wel weer – een prachtige werkgroep ingericht waarin de projectleiders vanuit de verschillende drie betrokken organisaties zitting hebben. We hebben natuurlijk ook een stuurgroep, waar de drie bestuurders van de betrokken instellingen in zitten. En alles passeert daar de gang en daar worden de besluiten uiteindelijk ook genomen en vervolgens volgt de hele vertaling in het uitvoeringsplan. Dit landt – zoals ik straks ook al noemde – in de kaderbrief en de begroting.

DE VOORZITTER: De heer Nuss. Ga uw gang.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Dank u wel.

DE VOORZITTER: Nog even iets overleggen met wethouder Damsma. Ja, ja.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Ik wacht heel eventjes. Ik heb geleerd dat ik dat moet doen. Ik begrijp dat over de besluitvorming. Er moet ergens een besluit worden genomen. Ik hoor u zeggen: dat zijn we met zijn drieën, hè? Dat is de gemeente, dat is de provincie en in dit geval, de universiteit. Daarbij noemt u nog een hoop andere groepen, maar ik ... Denk maar aan al die ... De werkgroep Tapijn bijvoorbeeld, die wij in het leven hebben geroepen om mee te denken. Krijgen zij ook nog ergens een plekje? Gaat dat dan via de positie die de gemeente heeft in het geheel? Hoe moet ik mij dat voorstellen? Ik ben echt van uw oprechtheid overtuigd, maar ik wil voor de mensen weten wanneer zij daaraan – laat ik zeggen – mee kunnen doen.

DE VOORZITTER: Wethouder Van Grootheest.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, daarbij moeten we een onderscheid maken tussen ons publieke traject, wat gaat lopen met onze publieke pet op. We moeten een bestemmingsplan maken etc. Nou, daarvan is heel helder: wie stelt het bestemmingsplan vast? Dat is de gemeenteraad op basis van de visie die hier ligt. Die gaan we daarin vertalen. De besluitvorming over al dan niet een externe inschakelen, ligt bij die stuurgroep. Die beslist daarover. Maar – dat is een van de vragen die verderop kwam, dan heb ik die gelijk ook beantwoord – natuurlijk gaan we door met de betrokkenheid van al die mensen, van al die partijen die zich betrokken voelen bij dit gebied, bij de belanghebbenden. Dat spreekt voor zich. De besluiten: dat is helder. Daarvoor zijn de formele structuren al ingericht. Maar de betrokkenheid van partijen; het staat voor mij buiten kijf dat die doorgaat, met respect voor elkaars rollen. Zo hebben we het gelukkig in dit land en ook in deze stad afgesproken.

Voorzitter, dan wordt Het Werkgebouw door het CDA even genoemd. Dat is een tijdelijk iets, voor twee jaar. Daarna is het weg. Daarna houdt het ook weer op. We hebben met Het Werkgebouw ook een ronde door de stad gemaakt. Waren er nog andere plekken? Die hebben we niet kunnen vinden en hier op de Tapijn wel. Dan heb ik gelijk ook de volgende vraag beantwoord. Ik weet even niet meer welke fractie die stelde, maar hoe gaat dat nu met die tijdelijkheid? Kan men de creatieve industrie niet beter in Belvédère en dergelijke vestigen? Dat was de VVD. Ik denk dat dit op zich een terecht punt is. Daar gaan we ook naar die concentratie toe, alleen zijn we daar nog net niet zo ver. Het Vredesteingebouw, waar Vredestein in heeft gezeten, zijn we op dit moment aan het herinrichten om daar die functies in te laten landen, waar de creatieve ondernemers terecht kunnen. Straks ook in de Eiffel. Dat wordt, wat ons betreft, echt zo'n plek waar de creatieve industriehotspot van Maastricht gaat ontstaan. Maar we zijn net nog niet zo ver, omdat we daar nog met verbouwingen en dergelijke moeten beginnen. Uw punt is op dat vlak helder.

Dan, voorzitter, D66. Een aantal aandachtspunten dat u meegeeft rondom tijdelijkheid, de samenhang gedurende de transformatie, fietsers en voetgangers samen. U weet dat daarover verschillend wordt gedacht. Er zijn mensen die – zelf mag ik het ook af en toe aan den lijve ondervinden – het vreselijk vinden om van de sokken gereden te worden in het park en anderen zouden dat weer geweldig vinden. We zullen het gaan ... Nou niet, van de sokken gereden te worden, maar althans wel ...

Gelach vanuit de zaal.

Inderdaad, zoals u zegt: geef het maar helemaal vrij. Daarover wordt verschillend gedacht.

DE VOORZITTER: Het woord is aan de heer Schoffeleers, voor de interruptie.

DE HEER SCHOFFELEERS (D66) per interruptie: Ik zeg niet: geef het maar helemaal vrij. Ik zeg dat ik vind dat we samen moeten kijken hoe we op een reële manier de boel zodanig kunnen inrichten dat zowel fietsers als voetgangers op een prettige en veilige manier gebruik kunnen maken van het park. Wat ik gewoon constateer, is dat in de huidige opzet wordt gezegd: men mag niet fietsen door het park. Dat dit massaal door mensen aan de laars wordt gelapt. Ik constateer ook dat wij als raad niet bereid zijn om handhaving op dit punt uit te breiden. Als dat de constatering is, vind ik dat we samen in discussie moeten: hoe doen we het dan op een andere manier? Maar ik ben niet van de school: lang leve de lol. Nee, dan moeten we het ook goed regelen.

DE VOORZITTER: Wethouder Van Grootheest, continueert.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Kijk, “niet de school: lang leve de lol”. Daar ben ik ook van. In ieder geval bij dit soort vraagstukken en bij andere weer wat minder, zullen we maar zeggen. Nee, laten we inderdaad ontdekken hoe het de komende periode gaat. Wat men eigenlijk nu al ziet gebeuren, want we hebben het hier over spitsuren. Daar hebben we hier mee te maken. Overdag rijdt hier niemand op de fiets, maar met name rondom de schooltijden is het een drukte van belang. Men ziet nu al een verschuiving ontstaan van ouders die hun kinderen naar de OBS bijvoorbeeld brengen of in de Calvariestraat naar de Montessori. Men ziet nu al een verschuiving die door het Tapijngebied begint te fietsen. Nou, dat is precies de bedoeling. Laten we dat eens samen gaan ontdekken; hoe die stromen zich tot elkaar bewegen.

Voorzitter, dan in de richting van de SP. Ik heb net al het een en ander over de betrokkenheid van de bewoners gezegd. De provincie als heel prettige partner hier. Natuurlijk zouden er wat meer euro's deze kant op mogen (*lacht*). Maar goed, dat spreekt voor zich.

Het dierenwelzijnsaspect: ik neem dat mee. Ik heb een tijdje geleden ontdekt dat ik blijkbaar ook zelf in dat bestuur zit van de Stichting Dierenpark Maastricht (*lacht*).

Gelach vanuit de zaal.

Dat gaan we ... Ja, hartelijk dank. ik krijg een felicitatie van wethouder Damsma. Dat gaan we ook even goed samen bekijken. Uw opmerking is helder.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Voorzitter?

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Maar ook even kijken met de verantwoordelijkheden.

DE VOORZITTER: De heer Hoen heeft een interruptie, vanaf zijn plaats. Ga uw gang.

DE HEER HOEN (Maastrichtse Volkspartij) per interruptie: Vandaar dat het dierenpark er zo uitziet.

Reactie vanuit de zaal.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Nou, dank u wel mijnheer Hoen (*lacht*).

DE VOORZITTER: Het was goed bedoeld.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Laten we dat hopen.

DE VOORZITTER: Denk ik.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Nee, we nemen, ik neem dat mee. Juist vanwege die aspecten die net worden genoemd, gaan we juist kijken naar een toekomstbestendig dierenpark, dat past bij het jaar waarin we op dit moment leven. De tijd van nu. Daar kijken we dus juist naar. Het klopt inderdaad dat de dierenwelzijnnota er binnenkort aankomt.

De vervuilde grond: is dat onderzocht? Dat is zeker onderzocht. Wij voldoen aan alle wettelijke regels op dat gebied. Het schoon opleveren van de grond: wij hebben destijds een deal met het RVOB, dat is het Rijk, afgesloten. Dat wij het terrein tegen een lagere prijs konden kopen en dat wij daarmee de risico's – zullen we maar zeggen – van de vervuiling voor onze rekening zouden nemen. Maar dat hebben we natuurlijk wel goed van tevoren onderzocht.

De PvdA; ik denk dat ik de vragen op dat vlak heb beantwoord.

GroenLinks; een leerproces ook voor de universiteit: ik denk dat dit klopt. Ook bij de huidige openstellingfase vond de universiteit het best wel even spannend. Maar ik kan u zeggen dat het enthousiasme steeds groter aan het worden is. Ik ben ervan overtuigd dat het goed gaat lopen.

De Partij Veilig Maastricht; let op met tijdelijkheid, de reacties. Dat is helemaal terecht. Vandaar dat we ook in het voortraject daarover compleet heldere afspraken hebben gemaakt. Los daarvan, altijd als iets leuk is en ook al is het tijdelijk, is het niet meer leuk als het moet stoppen. Daarmee hebben we gelukkig ook al wat ervaring op andere plekken in Maastricht opgedaan, bijvoorbeeld bij het Sphinxpark. Met de afspraken die we daar hebben gemaakt, is dat hartstikke goed verlopen. Eigenlijk zit de kracht ook daarin, dat men met iemand op zoek gaat naar een andere plek. Dus als iets op plek A eindigt, ga dan ook als gemeente kijken of men dan op plek B verder kan. Maar dat is een terecht punt.

De VVD; nou de samenhang, startende ondernemers. Parkeren: dat hebt u ook al in de commissie aangekaart. Het zal ook een onderwerp zijn bij de behandeling van de visie van de binnenstad, denk ik, waarbij dit nadrukkelijk terugkomt. Het is een duidelijk punt. Stadsbelangen Maastricht; de horeca. Is dat nu doorslaggevend? Ik denk, we moeten het zo benaderen. U noemde een aantal categorieën. Laten we het inderdaad functioneel zien. Misschien dat het in de visie wat erg sterk is verwoord. Het is echt niet zo dat als er geen horeca komt, er dan niets op de Tapijn gaat gebeuren. Maar horeca – dat weten wij in deze stad als geen ander – kan een belangrijke rol vervullen om mensen elkaar te laten ontmoeten. Dat is de kern.

DE VOORZITTER: De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: Het parkeren: ik wil toch even wat concreter uw mening horen over wat de VVD zei. Ik hoor, maar dat kunt u corrigeren: het leek toch dat er meer parkeerplaatsen rondom dat Tapijngebied moeten komen. Dus niet die 125 parkeerplaatsen, want die zijn hard. Heb ik dat nu verkeerd begrepen, of? Ik ben vooral benieuwd hoe de wethouder daartegenover staat. Dat we daar misschien nog meer verkeer naartoe gaan brengen als de levendigheid daar is, in plaats van dat we ...

DE VOORZITTER: Oké, wethouder Van Grootheest.

DE HEER NUSS (PvdA) per interruptie: (Onverstaanbaar). Een rol gaat spelen.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, als er één persoon in deze raadszaal is, die weet hoe het met parkeren zit, is dat de heer Nuss zelf, denk ik. Waar het hier om gaat: dat zijn 125 parkeerplekken. Daarover hebben we een harde deal, een overeenkomst met de universiteit. 125 plekken op de Tapijn en niet meer. Dat is helder. Daarnaast is in de structuurvisie een zoekopdracht meegegeven om een Park + Walk aan die kant van de binnenstad te realiseren. Zoals ik net al zei, in het kader van de binnenstadvisie komt dit onderwerp nadrukkelijk terug, ook op verzoek van de raad. Daar is ook het moment om daarover uitspraken te doen, denk ik.

Voorzitter, ik probeer af te ronden. De Maastrichtse Volkspartij; strijdige functies, kijk daar echt voor uit en goed overleg, onder andere, met de horeca en geen overkill. Ik deel dat volledig. De heer Hoen merkt ook op dat het onderdeel van de werkgelegenheid inderdaad gemist wordt. Ik denk dat u daarmee hartstikke gelijk hebt. Dat kunnen we echt wel noemen: wat aan de ene kant de transformatie aan werkgelegenheid oplevert, maar ook de functies die daar straks gaan landen. Ik denk dat dit een terecht punt is. Daaraan moeten we aandacht besteden. Zeven reacties op de inspraak: men zou het ook kunnen zien dat iedereen het een heel goede visie vindt.

Tot slot, voorzitter, de Liberale Partij Maastricht. Ik heb met mevrouw Nuyts al een discussie over het begrip "grabbelton" in de commissie gevoerd. Dus is stel voor dat ik dat niet hier nog een keer doe. De verkoopprijs is inderdaad gerelateerd aan de bestemmingen en die bestemmingen zijn ook helder: het stadspark uitbreiden en onderwijsfuncties en de daaraan gerelateerde functies. Dat is hoe we het gekocht hebben. Als we daarvan ineens een kantorenpark maken: dat kan volgens die overeenkomst niet. Daarin hebt u gelijk. Daarop moeten we goed letten. De sloop van de gebouwen: wie wordt nu eigenaar? Als er een gebouw gesloopt wordt en er wordt elders nieuw gebouwd, wordt de universiteit daarvan eigenaar. De universiteit is eigenaar van alle opstallen in het gebied, dus van alle gebouwen. Als een bepaald gebouw wordt gesloopt en elders nieuwbouw plaatsvindt, is ook de universiteit de eerste partij althans, die daarvoor aan de lat staat. Het stadspark een oase van rust; zeker. Al moet ik ook zeggen. Ik woon nu zeventien jaar in deze stad. Als ik door het stadspark zeventien jaar geleden liep en nu, het is enorm veranderd. Als men alleen al kijkt naar alle internationale studenten die in het park liggen als er een zonnestraal doorbreekt. Dat park is veranderd. Het is ook van alle tijden dat zulke dingen veranderen. Dus soms een mooie oase van rust en soms ook gezelligheid. Maar het wordt geen evenemententerrein, zoals we dat elders wellicht wel willen. En u vraagt aandacht voor de toekomstige inpassing van het dierenpark: ik deel dat we daarnaar heel zorgvuldig moeten kijken. Ik denk en hoop, voorzitter, daarmee alles beantwoord te hebben.

DE VOORZITTER: Dank u wel, wethouder Van Grootheest. Dan kijk ik of er behoefte is aan een tweede termijn? Volgens mij is alles beantwoord, en ...

Tweede termijn

DE HEER PIE FRIJNS (Seniorenpartij): Ja, voorzitter. Ik had toch behoefte aan een korte reactie.

DE VOORZITTER: Ga uw gang, mijnheer Frijns.

DE HEER PIE FRIJNS (Seniorenpartij): Op de eerste plaats wil ik de wethouder toch waarschuwen. Er is wel iets gezegd over de officierskantine, maar er zijn drie kantines in dat gebied geweest: een officierskantine, een onderofficierskantine en een manschappenkantine. Dat wil zeggen dat het niet de bedoeling is dat we straks daarin weer drie van die horecagelegenheden krijgen. Dan heb ik nog een vraag. U hebt in het stuk staan: het uitvoeringsplan in het voorjaar 2015. In uw beantwoording hebt u gezegd: we komen daarop terug in de kadernota 2016. Nu liggen die tijdstippen niet zo gek ver uit elkaar. Maar welke van de twee zal het nu worden? Mijn vraag is dan ook het volgende. Is er voordat u het uitvoeringsplan presenteert – wat natuurlijk in de raad terecht komt – ook nog een mogelijkheid voor alle mensen die in de beginfase erbij zijn betrokken om in te spreken of te reageren of iets dergelijks?

DE VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Frijns. Ik kijk naar de heer Janssen. Ga uw gang.

DE HEER JANSSEN (CDA): Ik heb van de wethouder begrepen bij wie de verantwoording berust, dat dit drie partijen zijn. De CDA-fractie wil toch voor een strakke regie pleiten om een aanspreekpunt, een gezicht te hebben. Ik denk dat dit ook naar de buurt toe, straks een vereiste zal zijn. Vooral omdat er nog altijd sprake is van horeca, een dierentuin en dat soort zaken. Ik kan mij voorstellen dat mensen straks behoefte aan een aanspreekpunt hebben als er problemen mochten zijn. Daarnaast heb ik begrepen dat aan Het Werkgebouw een tweejarige termijn vasthangt en dat dit gebouw daarna een andere bestemming krijgt of bestemd is voor sloop. Dat heb ik zo begrepen. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Helder. De fractie van D66? Geen behoefte. De SP-fractie nog behoefte aan een tweede termijn? Mevrouw Van der Leest.

MEVROUW VAN DER LEEST (SP): Nee, wij zijn tevreden met alle antwoorden van de wethouder. Dank u wel.

DE VOORZITTER: Dank u wel. De Partij van de Arbeid nog behoefte aan een tweede termijn? De heer Nuss.

DE HEER NUSS (PvdA): Nou ja, nee. Ik wilde dankzeggen voor de toezeggingen. Ik citeer nog even mijn laatste regels waarin ik heb aangegeven dat het visiteren van een expert of landschapsarchitect zeker gaat gebeuren. En ook nog op een tijdsmoment – daar ging het mij vooral om – waarop dit ook invloed kan hebben. En niet alleen bij die interne club, maar zeker ook bij de mensen die zich daarvoor tot nu toe hebben ingezet. Ik ben daar heel blij mee en ik dank daarvoor.

DE VOORZITTER: De fractie van GroenLinks nog behoefte aan een tweede termijn? Nee. De Partij Veilig Maastricht? Nee. De VVD? Nee. Stadsbelangen Maastricht niet. De Maastrichtse Volkspartij, mijnheer Hoen, voor een tweede termijn? Mevrouw Nuyts ook niet. Dan kijk ik even naar de wethouder voor wat laatste opmerkingen en dan kunnen wij tot stemming overgaan.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Voorzitter, ik doe het even vanaf deze plek, als u dat goed vindt?

DE VOORZITTER: Ja.

WETHOUDER VAN GROOTHEEST: Het uitvoeringsplan; hoe zit dat nu precies? In het raadstuk staat in ieder geval heel klip en klaar – maar misschien staat in de visie een iets andere datum – dat het uitvoeringsplan gereed moet zijn bij de kaderbrief. Dat is dus in juni volgend jaar. Even uit mij hoofd denk ik dat dit bij de kaderbrief zal zijn. Dan moet het dus gewoon klaar zijn. Dat is wat mij betreft het doel. We moeten even goed kijken hoe wij die betrokkenheid die er was, ook kunnen continueren. Een heel nieuwe zienswijzentraject moeten we, denk ik, niet willen. Want dan houden we elkaar wel erg bezig. Maar wel dat de verschillende stemmen van mensen goed zijn geborgd. Dat zeg ik u toe dat we daarnaar goed zullen kijken in de richting van de toekomst.

Tot slot, voorzitter. Het CDA vraagt om een aanspreekpunt. Nu is het zo dat er op twee plaatsen, bij de gemeente en bij de universiteit, eventuele vragen binnenkomen. Ik kan u zeggen – dat is in ieder geval mijn indruk op dit moment – dat als er vragen bij de gemeente binnenkomen, waarvan wij weten dat die

eigenlijk betrekking hebben op de universiteit, wij dat keurig naar elkaar doorsturen. Voor zover ik weet, loopt die afstemming heel erg goed. Maar ik begrijp uw punt heel goed. Er moet een duidelijk aanspreekpunt zijn en er moet geen verwarring zijn dat dingen blijven hangen, of iets dergelijks. Dat is een helder punt. Dank u wel, voorzitter.

DE VOORZITTER: Dan heb ik mevrouw Nuyts gezien die tegen wilde stemmen, volgens mij. Dat handhaaft zij. Alle andere fracties zijn akkoord met het voorstel? Dan is het voorstel visie Tapijnkazerne. Raadsstuk 85-2014 aangenomen. Aldus besloten.

Dan is deze vergadering beëindigd. Ik wens u een heel fijne avond en tot de volgende keer.

De voorzitter sluit onder dankzegging de vergadering om 20.04 uur.

